

[22nd July 1964]

V.—GOVERNMENT MOTION.

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, I move—

“ That item III, viz., Demand for Grant for Excess Expenditure in the year 1959-60 be taken up before Item II, viz., First Supplementary Statement of Expenditure for the year 1964-65 ”.

The motion was put and carried.

VI.—VOTING ON DEMAND FOR GRANT OF EXCESS EXPENDITURE
IN 1959-60—DEMAND No. XIII—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Since there is no discussion on the Demand for Grant for excess expenditure in the year 1959-60, I move the Demand.

On the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,811 under Demand No. XIII—Administration of Justice—to make good the excess expenditure incurred in 1959-60 ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

VII.—FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE
FOR 1964-65—GENERAL DISCUSSION.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 2 கோடியே 81 லட்சம் ரூபாய் அதிகச் செலவுக்கான துணை மான்ய கோரிக்கையின்மீது பேச ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில் இந்த அதிகச் செலவுகளில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கான படிக்கோ மாற்றி அமைப்பதற்கும் சில கூடுதல் இனங்கள் வந்திருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். இந்த இனங்களில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை போதுமா என்பது ஒரு புறம் இருந்தாலும், இதன் மூலமாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்ற காரியங்கள் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த அளவில் நாம் எப்படி காரியங்கள் ஏற்று நடத்துகிறோமோ அதை ஒட்டித்தான் நம்முடைய மாநில மக்களுடைய எதிர்கால வாழ்வு இருக்கும் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக விற்பனை வரி வசூலில் நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருவதாக கடந்த சில நாட்களாக அறிந்து கொண்டு வருகிறோம். விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் காமதேனு என்றும், கற்பக விருட்சம் என்றும் வருணிக்கிற அளவு வருமானம் வரக்கூடிய ஒரு கட்டமாகவே இதைக் கருதிக்கொண்டு இருக்கிறோம். விற்பனை வரியை ஏமாற்றுகின்ற ஆட்களிடமிருந்து எப்படியாவது பணத்தை வசூலிக்க

22nd July 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வேண்டுமென்பதில் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. ஆனாலும் இந்த விற்பனை வரி வசூலில் நாம் எந்த அளவு தீவிரம் காட்டுகிறோமோ அந்த அளவு பெரிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்களா, சிறிய வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகின்றார்களா; என்பதைப்பற்றியும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இன்றைய தினம் விற்பனை வரி பல கட்ட விற்பனை வரியாக இருக்கிற காரணத்தினால் உற்பத்தியாகிற இடத்தில் மட்டும் வரி விதிக்கப்படாமல் எல்லா இடங்களிலும் விதிக்கப்படுகிறது. இதனால் இன்றைய தினம் சில்லரை வியாபாரிகள் பெரிய சங்கடங்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் இது பல முனைகளில் இருந்து பொதுமக்களை தாக்குகின்ற காரணத்தினால் விடைவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. விடைவாசி உயர்வுக்கு விற்பனை வரியும் ஒரு காரணம் என்று மத்திய அரசின் நிதி அமைச்சர் கூறியிருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே பொது மக்களுக்கு உதவி கரமாகவும், சில்லரை வியாபாரிகளை இது அதிகம் பாதிக்காமல் இருக்கத் தக்க வகையிலும், வரி ஏய்ப்புச் செய்கின்ற பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து இந்த வரியை அவர்கள் ஏய்ப்பதற்கு இடமின்றி வசூலிப்பதற்கும் முறையாகக் கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இது விஷயத்தில் விற்பனை வரி இலாகா தக்க கவனம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் சொல்கிற நேரத்தில் விற்பனை வரியில் துப்புத் துலக்குவதற்கும், அங்கங்கே நடைபெறுகிற மோசடியைக் கண்டு பிடிப்பதற்கும் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய செலவிற்காக 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல நமது மாநிலத்தில் 18 லட்சம் ரூபாய் செலவில் லஞ்சப் புகார் கண்காணிப்பு நெறியாளரகம் ஏற்படுத்தி சமுதாயத்தில் விழிப்போடு இருந்து கூறப்படும் குற்றங்குறைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். அது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய நிறுவனமாகும். விவசாயிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது, உற்பத்தி எப்படி இருக்கிறது, மில்காரர்கள் சரியாக அரிசி தருகிறார்களா என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்க போர்டு ஆப் ரெவின்யூ பார்வையின் கீழ் சிவில் சப்ளைஸ் இன்ஸ்பெக்டரேட் என்று எட்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு துப்பு துலக்குகிற நிறுவனத்தை அமைப்பதாக இருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, டைரக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் அமைப்பு ஏற்படுத்தி அந்த அமைப்பு சமுதாயத்திலே லஞ்சமும் ஊழலும் ஏற்படாமல் இருப்பதைக் கண்காணிக்க என்பதற்காக இருக்கும்போது, அந்த அமைப்பையே விரிவுபடுத்தி, யார் யார் விற்பனை வரி கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், எப்படி மோசடி செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்கும் பொறுப்பையும் அளிக்கலாம். அதே போன்று சில மில்காரர்களைக் கண்காணிப்பது போன்றவற்றுக்காக போர்டு ஆப் ரெவின்யூவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் துப்பு துலக்கும்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [22nd July 1964]

நிறுவனத்தையும் இதனுடன் இணைத்து அந்தப் பொறுப்பையும் இந்த அமைப்பிடமே கொடுத்து விடலாம். நாம் செய்கின்ற திட்ட வேலைகள் எல்லாம் எப்படி நடைபெறுகின்றன, அவைகளினால் எந்த அளவுக்குப் பலன் ஏற்படுகிறது என்பதையெல்லாம் கண்டு கூற ஒரு 'இவால்யூயேஷன் டிப்பார்மென்ட்' தனியாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இவ்வாறு தனித் தனியாக நிறுவனங்களை அமைத்து அதற்காகப் பணத்தைச் செலவழிப்பது வீண் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்சைப் பொறுத்தவரை ஒரு போலீஸ் அதிகாரியை டைரக்டராக நியமித்திருக்கிறார்கள். இருப்பினும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூற ஒரு சீஃப் எஞ்சினியர், கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர், நல்ல வக்கீல்கள் ஆகியோரை ஆலோசனையாளர்களாக அளித்திருக்கிறார்கள். அதே போல் இன்னும் ஒரு நல்ல அதிகாரியை, ஹைகோர்ட் நீதிபதியாகப் பார்த்துப் போட்டு அவர்களிடம் விற்பனை வரி இலாகாவில் இருக்கும் துப்பு துலக்கும் நிறுவனம், சிவில் சப்ளைஸ் இன்ஸ்பெக்டரேட் போன்ற எல்லாப் பொறுப்புக் களையும் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற அபிப்பிராயத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் நம்முடைய கண் முன்னே இருக்கிற பிரச்சினை கல்லூரிப் பிரச்சினையாகும். இதற்காக 3½ லட்சம் ரூபாய் துணைமான்யத்தில் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது என்பது எங்களுடைய அபிப்பிராயமாகும். குடியாத்தம், கிருஷ்ணகிரி, கடலூர் ஆகிய இடங்களில் புதிய கல்லூரிகள் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகள் திறக்கப்படுகின்ற நேரங்களில் பெற்றோர்கள் படுகின்ற அவதியும், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் படுகின்ற அவதியும் கல்லூரி தலைவர்கள் படுகின்ற அவதியும் நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். இன்றையதினம் ஏராளமான மாணவர்கள் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காத காரணத்தால் வெளியிலே நின்று கொண்டு என்ன செய்வது என்று தெரியாது விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு பரீட்சைத் தாள்கள் வெளியான காரணத்தினாலோ அல்லது உண்மையிலேயே திறமை அதிகமாகி விட்ட காரணத்தினாலோ 65,000-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் பரீட்சையிலே தேறி இருக்கிறார்கள். கடந்த அக்டோபரில் 15,000 பேர் தேறியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 80,000 பேருக்குக் கல்விச் சலுகை அளிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம். அந்த அளவுக்குக் கல்லூரிகளில் இடம் இருக்கிறதா என்றால் இடம் இல்லாததோடு மட்டுமல்ல, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தில் 'எலிஜிபிள் ஃபார் யூனிவர்சிட்டி கோர்ஸஸ் ஆப் ஸ்டடி' என்று போட்டு விட்டு கல்லூரியிலே சேரவேண்டுமென்று சொன்னால் 350 மார்க் இருக்கிறதா, 300 மார்க் இருக்கிறதா என்று பார்த்து சேர்த்துக்கொள்கிற கட்டம் இன்று நாட்டிலே இருக்கிறது. அப்படிப் பார்த்தால் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் மற்றவர்களும் எவ்வாறு

22nd July 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கல்லூரியிலே இடம் பெற முடியும்? பல கல்லூரிகளில் இன்றைய தினம் ஜாதிப் பிரச்சினைகளும், மதப் பிரச்சினைகளும் குறுக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கு உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். பிராடெஸ்டெண்டா, கத்தோலிக்கரா, முஸ்லிமா, பிராமினா, நான்-பிராமினா என்ற பாகு பாடெல்லாம் செய்து கல்லூரிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிற நிலைமை வளர்ந்து வருவதைத் தடுக்கவேண்டும். இந்த இடமின்மையைத் தவிர்க்க ஷிப்ட் சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய யோசனையை வரவேற்கிறோம் என்று வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டே அந்த முறையினைக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் உள்ளபடியே பாராட்டி இருப்போம். அவ்வாறு அந்த முறையைக் கொண்டு வந்திருந்தால் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் இன்றையதினம் வீதியில் இருக்கவேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. செங்கற்பட்டு நகரத்தில் பெண்களுக்காக ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படுவதாகச் சொல்லி, இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, மாணவிகள் கல்லூரியில் சேரலாம் என்று கெஜட்டில் விளம்பரப்படுத்தினார்கள். அந்தக் கல்லூரியில் சேரலாம் என்ற ஆசையில் 80 மாணவிகள் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். ஆனால் கல்லூரி திறக்கப்பட வேண்டிய நேரத்தில் செங்கற்பட்டுக்கு கல்லூரி கிடையாது; மனுப் போட்ட மாணவிகள் எல்லாம் வட சென்னையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும் பெண்கள் கல்லூரியில் சேரலாம் என்று திடீரென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய பெண்கள் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டுமென்ற ஆசையால் உள்ளூரிலிருப்பவர்கள் விண்ணப்பம் செய்தார்கள். அவர்கள் சென்னைக்குப் படிக்க வரவேண்டுமென்று சொன்னதால் பல பேர் வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. வசதி இருக்கின்ற ஒரு சிலர் வர முன்வந்தும் இடம் கிடைக்காமல் அவதிப்படுகின்ற நிலைமையையும் பார்க்கின்றோம். எந்தக் காரணத்தினால் அரசாங்கம் செங்கற்பட்டிலே ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்த முன்வந்தது? பிறகு ஏன் அது கைவிடப்பட்டது? நம்முடைய (கல்வி) முதலமைச்சர் அவர்கள் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களாலேயே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதற்கு இடம் உண்டா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்க முடியவில்லையா? இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்பதை நம்முடைய அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எந்தக் காரணத்தினாலே செங்கற்பட்டிலே கல்லூரி திட்டமிட்டபடி ஏற்படவில்லையென்று கேட்டால் மத்திய அரசு அமைச்சர் 'அந்த இடத்தில் ஓராண்டு மாத்திரந்தான் கல்லூரி நடத்துவதாக இருந்தது; பிறகு வருகிற ஆண்டு அது பொன்னேரிக்கு மாற்றப்படும்; அங்கு இருப்பவர்கள் அதற்காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தருவதாகக் கூறி இருக்கிறார்கள்' என்று கூறியிருக்கிறார். இதெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? இது

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] 22nd July 1964

நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய பலவினத்தைக் காட்டவில்லையா? முடிவெடுப்பதிலே நமக்கிருக்கின்ற அவசரத்தைக் காட்டவில்லையா?

அடுத்தபடியாக இந்த துணை மானியக் கொள்கையிலே வீட்டு வசதி போர்டினுடைய கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்வதற்காக, அதிகாரிகள் நியமிக்க 37,000 ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வசதி போர்டைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமென்றால் ஏராளமாகப் பேசலாம். நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த வீட்டு வசதி போர்டினுடைய ஆடிட் ரிபோர்ட் சபை முன்னாலே வைக்கப்பட வேண்டுமென்று அதனுடைய 119-வது விதியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் வீட்டு வசதி போர்டு ஆடிட் ரிபோர்ட் என்றைய தினம் இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது? இது வைக்கப்படாததற்கு என்ன காரணம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா? அது இந்தச் சபை முன் வைக்கப்படாததற்குக் காரணம் அங்கே தணிக்கை செய்ய அதிகாரிகள் இல்லை; அதற்கான அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்காகத்தான் 37,000 ரூபாய் கோரியிருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடும். ஆனாலும் அந்த முறையை

(Mr. Speaker rang the time bell.)

SRI RAMA ARANGANAL: Sir, I want five more minutes.

MR. SPEAKER: The hon. member has already taken fifteen minutes. If he takes some more time, other hon. Members would get only five minutes.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: இந்த வீட்டு வசதி போர்டின் கணக்குகளை இதுவரை ஆடிட் செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன? ஒரு பொறுப்பான நிறுவனத்தின் கணக்குகள் ஏழெட்டு ஆண்டு காலமாக ஆடிட் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் நிலைமைகளைப் பற்றி யோசிக்கும்போது மிகவும் மோசமான நிலைமைகள் இருப்பதை அறிகிறோம். வீட்டு வசதி போர்டில் பணியாற்றி விலகிய எந்த உயர்தர அதிகாரியும், சேர்மனும் கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்கும் பணியிலோ, கட்டிடச் சாமான்கள் விற்பனை செய்யும் வேலையிலோ ஈடுபடக் கூடாது என்ற விதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். ஹவுசிங் போர்டு தன்னுடைய ஸ்கீம்களை எல்லாம் தானே ஏற்று நடத்துவதில்லை. பொதுப் பணித் துறைக்கும் விடுவதில்லை. தனிப்பட்ட காண்டிராக்டர்களிடம் வீட்டு அதனுடைய காரியங்களை ஹவுசிங் போர்டு செய்து வருகிறது. நான் கேள்விப் படுகிறேன், ஹவுசிங் போர்டைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவரும், முன்னால் இருந்த சேர்மன் ஒருவரும் ஒரு காண்டிராக்ட் கம்பெனி ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்களாம். இதையெல்லாம் நான் விளக்கமாக கூற விரும்பவில்லை. சாதாரணப் படைத்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர் இயக்கத்தையும், சோஷலிச தத்துவத்தையும் உண்மையாக உணர்ந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேச விரும்புகிற பிரச்சனையை

22nd July 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

புரிந்துகொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அப்பிரச் சினையை நான் விட்டு விட்டு அடுத்தபடியாக போலீஸ் பற்றி மட்டும் ஒன்று கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீசாருக்கு மின்சார வசதிக்காக 1,31,000 ரூபாய் துணை மதிப்பீட்டில் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் போலீசார் இல்லங்களில் இரவில் 6-ல் இருந்து 10 மணி வரைதான் லைட் எறிய வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் லைட் எறியக் கூடாது என்றிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அதைக் கவனித்து இரவு பூராவும் லைட் எறிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கேள்வி நேரத்தின் போது சென்னைமாநகரில் இருக்கிற போலீஸ் கமிஷனருக்கு தரப்பட்டிருக்கிற நீதி அதிகாரத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். நம் சபையின் இன்றைய முதல்வர் அவர்கள் இது கொள்கையைப் பொறுத்த பிரச்சனை என்று சொன்னார்கள். கொள்கையை வகுக்க வேண்டியது ஆளும் கட்சியின் கடமை என்று சொன்னாலும் சென்னை மாநகரத்திற்கு மட்டும் ஒருதலைப்பட்சமான நீதி இருப்பானேன்? வெளி ஊரில் யாராவது ஒருவரை போலீசார் ரிமான்டில் வைக்கிறார்கள் என்றால் உடனடியாக மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் ஜாமின் கோரி அவரை ஜாமினில் கொண்டுவிட முடியும். ஆனால் சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரை யாராவது ஒருவரை சந்தேகித்து ரிமான்டில் வைத்தால் கமிஷனருக்கு ஜாமின் மனு போடவேண்டும். கமிஷனர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஜாமின் கொடுத்தால், ஜாமின் கொடுப்பவரின் யோக்கியதையைப் பற்றி ஆராய் அந்த மனுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு, எந்த போலீஸ் அதிகாரி கைது செய்தார்களோ அவருக்குத்தான் திரும்பி அனுப்பப் படும. அந்த அதிகாரி விரும்பினால் உடனே அந்த மனுவை சர்ட்டிபை செய்து கமிஷனருக்கு அனுப்பலாம். அவர் விரும்பா விட்டால் பத்து நாட்கள் வரை காலம் தாழ்த்திய பிறகு அந்த மனுவை அனுப்பலாம் என்ற இப்படிப்பட்ட அநீதி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த பத்து நாட்கள் எந்தக் குற்றமும் செய்யாத, நிரபராதியான ஏழை எளிய மக்கள் சிறையில் கிடந்து வேதனைப் படவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது நியாயமா, நீதியா? இது எந்தக் கொள்கைக்கு பொறுத்தமாகும்? நீதி, நிர்வாகம் பிரிந்து இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். இன்று போலீஸ் கமிஷனராக இருக்கும் திரு. அருள் அவர்கள் சட்டக் கமிஷன் ரிப்போர்ட் விசாரணை நடந்த நேரத்தில் அவர்களே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் கமிஷனருக்கு சென்னை மாநகரில் தரப்பட்டிருக்கிற நீதி அதிகாரம் தேவையற்றது, அதை எடுத்து விடலாம், அது அவசியமற்றது என்று போலீஸ் உயர்தர அதிகாரியான அவரே அந்தக் கருத்தை வழங்கியிருக்கிற நேரத்தில் நாட்டை ஆளும் கட்சி, அதிலும் ஜனநாயகத்தை பாப்ப வேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ள ஒரு அரசாங்கம் ஏன் இந்த ஒருதலைப்பட்சமான நீதியை சென்னை மாநகரத்திற்கு மட்டும் வழங்கவேண்டும்? சென்னைமாநகரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [22nd July 1964]

வளர்ச்சி பெற்றுருக்கிறது என்பதைக் காண்கிற நீங்கள் எப்படியாவது உங்கள் வளர்ச்சியைக் காட்டி, பவனிகளை ஏற்பாடு செய்து, எதை வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், பாராட்டுகிறோம், வரவேற்கிறோம். உங்கள் உற்சாகத்தை உள்ளபடியே பாராட்டுகிறோம். ஆனால் இந்த மறைவான வழிகளில் ஏதாவது செய்து விடலாம், எப்படியாவது பிடித்து சிறைக்குள்ளே தள்ளிவிடலாம் என்றால் இந்தக் கொடுமையை தேர்தல் காலம் வரும்போது நாங்கள் தாங்குவது பெரிதாக இருக்கிறது. எந்த நேரத்திலும் பிடித்துக் கொண்டு போய் கமிஷனரிடம் ரிமான்ட் செய்வது, கமிஷனருக்கு —மேலிருந்து உத்தரவு அனுப்புவது—அதன் காரணமாக நல்ல வேலை செய்யக்கூடியவர்களைப் பிடித்துப் போட்டு விட்டால் தேர்தல் முடிந்து ஒரு வாரம் கழித்துத்தான் அவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. இது கொள்கையைப் பொறுத்த விஷயம் என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கொள்கையில் நம் அரசாங்கம் செல்லுமானால் நல்லதல்ல. அது ஜனநாயகத்திற்கு பொருத்தமும் அல்ல. அது சோஷியலிச முறைக்கும் பொருத்தமானதல்ல. அது தர்பார் நடத்தும் ஆசையைக் காட்டுமே தவிர நீதி வழங்குவதாகக் காட்டாது. வெளி மாவட்டங்களில் இல்லாத அதிகாரம் சென்னை மாநகரில் மட்டும் போலீஸ் கமிஷனருக்கு இருப்பாலேன் என்று கேட்டு என் உரையை இந்த அளவோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : There are fifteen hon. Members to speak apart from four or five leaders of parties. All the five leaders may take about one hour and thirty minutes. All the fifteen hon. Members may take another one hour and thirty minutes. That works out to five or six minutes for each hon. Member and not more than that. Now, the hon. Member, Sri P. U. Shanmugham will speak.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் சார்பில் இந்த மன்றத்தின் அங்கீகாரத்திற்காக வைக்கப் பட்டிருக்கிற உபமான்யக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உபமான்யக் கோரிக்கையாக கேட்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 2 கோடி 82 லட்சம் ரூபாயாகும். இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை நான் துருவித் துருவிப் படித்துப் பார்த்தேன். இதில் வந்திருக்கிற வார்த்தைகளைக் கூட்டிப் பார்த்தேன். அதிகப்படியாக நான் கண்ட ஒரு வார்த்தை, சரிக் கட்டுகிறோம், சரிக் கட்டுகிறோம்; சரிக் கட்டுகிறோம் என்ற வார்த்தைகளைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. சரிக் கட்டுகிறோம், சரிக்கட்டுகிறோம் என்று கூறி அடையாள மான்யமாக ஒதுக்கி வைத்து, இந்த ஆண்டே வேலையைச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லி விட்டு, அந்த வேலைகளுக்கு இவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்று குறிப்பிட்டு விட்டு பின் ஏன் அடையாள மான்யமாக கேட்கிறீர்கள் என்று புரியவில்லை. அடையாள மான்யமாகக் கேட்டு செலவு எவ்வளவாகும் என்று தெரியாவிட்டாலும் சரி, ஆனால் எவ்வளவு ஆகும் என்றும் தெரிகிறது. இந்த ஆண்டே செய்து முடிக்கப் போகிறோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். பின் என்

22nd July 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அடையாள மான்யமாகக் கேட்பானேன். இப்படி இருக்கிற இனங்கள் 42. இவற்றிற்காக செலவிடப் போவதாக சொல்லப் பட்டுள்ள தொகை, கேட்டிருக்கிற மான்யத் தொகையை விட அதிகம். அதுதான் வேடிக்கை. 2 கோடி, 82 லட்சம் ரூபாய் மான்யம் கோருகிறார்கள். ஆனால் அடையாளத் தொகை 2 கோடி, 91 லட்சம் ரூபாய். ஆக ஏறக்குறைய $5\frac{3}{4}$ கோடி இந்த மான்யத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டே செலவு செய்ய அரசாங்கத் திற்கு தைரியம் இருக்குமானால் மொத்தத்தையும் ஏன் மான்யக் கோரிக்கையில் சொல்லியிருக்கக் கூடாது? இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் 3 கோடி, 34 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மொத்தத்தில் எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்துவிட்டால் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பற்றாக்குறை 9 கோடியாகும். எப்படியாவது சரிக் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால் எந்த மாயாஜால வித்தையையும் செய்து சரிக்கட்ட முடியாது. சரிக்கட்ட இரண்டு மூன்று வழிகள் தான் உள்ளன. ஒன்று வரி போட வேண்டும். வரி போட இந்த அரசாங்கம் எதையும் விட்டு வைக்கவில்லை, எல்லாம் போட்டாகி விட்டது. இல்லாவிடில், கடன் வாங்க வேண்டும். கடன் வாங்கு வதற்கு எல்லாத் துறைகளையும், கையாண்டுவிட்டாகி விட்டது. இனி கடன் வாங்க முடியாது. அடுத்தபடியாக, எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற வேலைத் திட்டங்களை தள்ளி வைக்கவேண்டும். ஆனால் எந்த வேலையைத் தள்ளி வைத்து விட்டு எந்த வேலைகளைச் செய்யப் போகிறார்கள்? அதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்க வேண்டும். இந்த மான்யக் கோரிக்கையை கோரும் அரசாங்கம் நிதிநிலையை எப்படி சரிக்கட்டப் போகிறோம் என்பதை விளக்க வேண்டும். மிச்சத் தொகையைச் சரிக் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மான்யத்தில் மிச்சப்படுத்தப் போகிறார்கள்? எந்த வேலைகளைக் குறைக்கப் போகிறார்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்று சொல்லலாம். நாங்கள் போட்டிருக்கிற திட்டங்களுக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லக் கூடும். அப்படிச் சொல்வார்களா? எந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அனாவசியமாக தொகையை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? 1964 ஜனவரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட வேலைகளுக்கு புது மான்யம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1964 ஜனவரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட வேலைக்கு செலவு செய்யப்பட்ட பணம்கூட புது மான்யக் கோரிக்கையில் வந்திருக்கிறது. காரணம் என்ன? விற்பனை வரி நழுவினார்கள் அச்சடிப்பது, ஹெளஸ் சர்ஜன்ஸ் நியமிக்க இவற்றிற்கு புது மான்யக் கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. இது அனுமதிக்கப்பட்டது 1964 ஜனவரியில். ஏன் சென்ற வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதையும் சேர்த்து படித்திருக்கக் கூடாது? நான் கேட்பது சுடச் சுட இருந்தால் மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த இலாகாக்கள் தாங்கிக் கொண்டிருந்ததா? ஏன் தவறான வரவு செலவுத் திட்டத்தை தாக்கல் செய்ய வேண்டும்? நாட்டில் லஞ்சத்தை தீவிரமாக ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரியின் ஸ்தானத்தை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] 22nd July 1964]

குறிப்பிடும்போது ஐ.ஜி.-க்கு தகுதியான ஒரு இடத்தில் நியமிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. லஞ்சத்தை ஒழிக்க ஐ.ஜி.-க்கு சமமான ஒரு உத்தியோகம் தேவையானது. அப்படி ஒரு உத்தியோகத்தை ஏற்படுத்தினால் நாட்டு மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? லஞ்சம் என்பது பணம் கொடுத்து வாங்குவது மட்டுமல்ல. காட்டப்படும் தனிச் சலுகைகளும் லஞ்சம்தான். ஒன்றுக்கு மட்டும் பெயர் அல்ல லஞ்சம். காலத்திற்கு காலம் மாறும். காட்டப்படும் சலுகைகளும் லஞ்சம்தான். ஒருவருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு பெரிய பதவியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று மக்கள் குற்றஞ்சாட்ட மாட்டார்களா? இதற்கு ஒரு உயர்ந்த உத்தியோகத்தை ஏற்படுத்துவது எந்த வகையில் நீதி, நியாயம். நில ஆர்ஜிதத்திற்காக ஏராளமாக பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை நான் தடுக்கவில்லை. இன்று கேள்வி நேரத்தின் போது பார்த்தேன். உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்போது யாரோ ஒருவருக்கு எப்படியோ அடமானம் செய்து விட்டார்கள், அதை பணம் கொடுத்து வாங்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். வேடிக்கையாக இல்லையா இது. மின்சார இலாகாவிற்கு ஒரு இடம் எடுக்கப்பட்டது பற்றி எங்கள் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். பெயரை நான் கூற விரும்பவில்லை, அமைச்சர் அவர்கள் தகவல் கேட்டால் நான் சொல்கிறேன். ஒருவர் ஒரு இடத்தை 1,20,000 ரூபாய்க்கு வாங்கினார். அதை மூன்று மாதம் வைத்து கொண்டிருந்துவிட்டு பின்னர் அந்த இடத்தை 3,80,000 ரூபாய்க்கு சர்க்காருக்கு விற்கிறார்கள். இந்த அக்கிரமம் நடக்கலாமா, இது நியாயமா? இவைகள் எல்லாம் லஞ்ச ஊழல் இல்லையா? இவ்விதமாக தனிப்பட்ட செலவுகள் செய்வதற்கு என்ன காரணம்? நில ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஓராண்டு காலம் ஆகிறது. சர்க்கார் ஒரு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்றால் சுகாதாரத்திற்கு உட்பட்டது தான் என்று பப்ளிக் ஹெல்த் டைரக்டர் பரிசீலனை செய்து உத்தரவிட வேண்டும், அதன் பின்னால் ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு சென்று இது யாருடைய நிலம் என்பதைப் பற்றி பார்க்க வேண்டும். இவ்விதம் பார்த்து வருவதற்குள் ஆறு மாதம் ஒரு வருடம் என்றாகிவிடுகிறது. அதற்குள் தனிப்பட்ட நபர் ஒருவர், இந்த நிலத்தை சர்க்கார் எடுக்கப்போகிறது என்று விவரத்தை அறிந்து அதே நிலத்தை தன் பெயருக்கு வாங்கிக்கொள்ளுகிறான். அதன் பின்னால், அதே நபரிடமிருந்து அதிகமான அளவில் பணம் கொடுத்து சர்க்கார் வாங்குகிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்கலாமா? இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை செய்துவிட்டு, இப்போது உப மான்யக் கோரிக்கை கொண்டு வந்து நிதி வேண்டும் என்று கேட்பது உண்மையிலேயே வெட்கமாக இருக்கிறது. சற்றேறக்குறைய ஐந்தேழுக்கால் கோடி ரூபாய்க்கு திட்டத்தை தயாரித்து விட்டு, இப்போது இரண்டேழுக்கால் கோடி ரூபாய்க்கு உப மான்யம் கேட்பதற்கு என்ன அவசியம்? இதையெல்லாம் ஏன் வரவு செலவு திட்டத்தில்

10-30
a.m.

22nd July 1964] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சேர்த்திருக்கக்கூடாது? செலவு செய்யவேண்டிய பணத்தை பல துறைகளிலும் வைத்துவிட்டு, இவ்விதம் வேறு பல இனங்களில் கொண்டு வந்து சரிகட்டுவது என்ற முறையில் மான்யம் கேட்பது சரியல்ல, இதைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிக்க தவறிவிடுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கையை உண்மையாகவே நான் வரவேற்கிறேன். காரணம், புதிய பல திட்டங்களுக்கு பணம் இல்லை என்கின்ற குறை இருக்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்தோடு, காலாகாலத்தில் திட்ட வேலைகளை எல்லாம் முறையாக நடத்த வேண்டும் என்று தான் அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக வட சென்னையைச் சேர்ந்திருக்கின்ற நான் அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் என் வந்தனத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. காரணம், பெண்களுக்கு என்று ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்காக இதில் உப மான்யம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்று வேறு இரண்டு கல்லூரிகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் எல்லா துறைகளிலும் வேலைகள் காலதாமதம் இல்லாமல் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த உப மான்யக் கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன, ஆகவே இந்த சபை அதை வரவேற்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் மக்களின் பிரச்சனைகள் என்ன என்று கண்டு அதை தீர்ப்பதற்கு—அதில் ஏதாவது இடம் பாடுகள் இருந்தாலும், அதையெல்லாம் நீக்கி—வேலைகளை நடத்த முன் வருவது தான் வளர்ச்சி அடைந்த பொருளாதாரத்திற்கு அடி.

பொதுவாக கல்லூரிகள் அதிகமாக வேண்டும் என்கின்ற கோரிக்கை எங்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கல்விப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக எந்தவிதமான நெருக்கடி இருக்கிறது என்பது நகரத்தில் வசிக்கின்ற பிரதிநிதிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் 10, 50 பேர்கள் வந்து ஸீட் வாங்கித்தர வேண்டும் என்று உயிரை வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்போது கல்லூரிகளுக்காக போகவேண்டும் என்று மனு செய்கின்றவர்களில் ஆறில் ஒரு பங்கு மாணவர்களுக்குத்தான் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கின்றது. இந்த நிலைமையில் புதிய கல்லூரிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் புதிய வழிகளை நிச்சயமாக கண்டு பிடிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசரமும், அவசியமும் ஆன ஒன்று என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் கல்வி அமைச்சர் திரு. சக்ளா அவர்கள், ஷிப்ட் முறை வைத்தாவது கல்லூரிகளில் மாணவர்களை அதிகமாக சேர்க்கவேண்டும். காலையிலும், மாலையிலும், ஷிப்ட் முறை ஏற்படுத்தி முடிந்தால் மூன்றாவது ஷிப்ட் முறையும் ஏற்படுத்தி, கல்லூரிகளில் படிக்க துடிப்பவர்களுக்கு இடம் இல்லை, இடமில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமை இல்லாதவாறு பார்க்குதல்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd July 1964]

கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியிருப்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன் இதைக்கூறுகிறேன் என்றால், பல இடங்களிலும் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, மாணவர்கள் தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள் என்றும், தன்னுடைய வாழ்நாளில் ஒரு வருடம் வீணாகிவிட்டது என்று மனமுடைந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் நாம் செய்திகளை அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். நம் முடைய பக்கைக் கழகம், ஏன் இந்த ஷிப்ட் முறையை கொண்டு வருவதற்கு மறுக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, மாலை நேர கல்லூரிகளை துவக்கப்போவதாக சொல்லப்பட்டது, ஆனால் இதுவரையிலும் துவக்கப்படவில்லை. மற்ற மாகாணங்களில் எல்லாம் ஆர்ட்ஸ் கோர்ஸ், ஹிஸ்டரி, எகனமிக்ஸ் இவைகளை எடுத்து படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் முறையில் மாலை நேர கல்லூரிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் அது வராமல் இருக்கிறது. இதற்கு யார் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள் என்பதை கண்டறிந்து, அந்த முட்டுக்கட்டையை உடைத்தெறியவேண்டிய கடமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்றவர்கள் கல்லூரிக்கு போகாமலேயே பி.எ., இண்டர் போன்ற பரீட்சைகளை எழுதி தேறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, ஆனால் இங்கு மட்டும் அந்த வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. கல்லூரியில் சென்று நேரிடையாக படித்தால் தான் “கேரக்டர்” ஏற்படும் என்று சொல்வது சரியல்ல. கல்லூரிக்குப் போகாமல் இருந்தாலும் ‘கேரக்டர்’ ஏற்படும். ஆகவே ஏதாவது நொண்டிச் சாக்குகளை சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல், எப்படியாவது இந்த அரசாங்கம் மெட்ராஸ் யூனிவர்ஸிட்டியை கலந்து இதற்கு ஏதாவது ஒரு பரிகாரம் தேட வேண்டியது மிக அவசரம், அவசியம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், ஸயன்ஸ் கோர்ஸ் சம்பந்தமாக படிப்பதற்கு 1939-வது ஆண்டில் எவ்வளவு இடங்கள் வைத்திருந்தார்களோ அந்த இடங்கள்தான் இப்போதும் இருக்கின்றன. ஏதோ பத்து, பதினைந்து இடங்கள் வேண்டுமானால் அதிகரித்திருக்கலாம். போகின்றவர்களுக்கெல்லாம் ஸயன்ஸ் கோர்ஸில் இடமில்லை இடமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது அவ்வளவு நல்லதல்ல. படிப்பதற்கு மாணவர்கள் முன் வரும்போது இடத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு எப்படியாவது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். புதிதாக கல்லூரிகள் அமைப்பதற்கு இடமில்லை என்று சொன்னாலும், இருக்கின்ற கல்லூரிகளிலாவது சிப்ட் முறையை புதுத்தி வருகின்ற மாணவர்களுக்கு எல்லாம் இடவசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேடிகல் கல்லூரிகளுக்காக நாம் பல கிராண்ட்களை கேட்டிருக்கிறோம். கீழ்பாக்கம் ஆசுபத்திரியை எடுத்துவிடப்போகிறோம், இதை எடுத்து கொண்டு போய் குற்றாலத்தில் வைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல, இருக்கின்ற

22nd July 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

ஆசுபத்திரியை அப்படியே வைத்து விட்டு, அங்கேயும் ஒரு ஆசுபத்திரி வைப்பதற்கு முயற்சி எடுப்பது தான் நல்லது. கீழ் பாக்கத்தில் இருக்கின்ற ஆசுபத்திரி, லண்டன் தோட்ட ஆசுபத்திரி என்று நல்ல பெயர் வாங்கியிருக்கிறது. அதே போன்று தான், சென்னை நகரில் இருக்கின்ற பைத்தியக்கார ஆசுபத்திரியை குற்றாலத்திற்குக் கொண்டு போகப் போகிறோம் என்பதை அறிந்து எங்களைப்போன்ற நகரப் பிரதிநிதிகள் மிகவும் வேதனைப்படுகிறோம். இருக்கின்ற ஆசுபத்திரியையே விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, அங்கு தனியாக வேண்டுமென்றால் ஒரு ஆசுபத்திரியை புதிதாக ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்கலாம். அது தான் சரியானதாக இருக்கும்.

அதே போன்றுதான், தமிழ் மருந்துகளை மேம்பாட்டைய செய்வதற்காக நாம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டிருந்தோம். நம்மைப் பார்த்து பிற மாகாணங்கள் எல்லாம் விரைவாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றன. எங்கே நாம் தமிழ் மருந்தைப் பரப்புவதற்கு முயற்சி எடுத்து கல்லூரியை ஏற்படுத்தினோமோ அது இன்றைக்கு தாழ்ந்து கிடக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. நம்முடைய முயற்சியைப்பார்த்து ஆரம்பித்த மாகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் இதை முன்னேற்றமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த முயற்சியில் அரசாங்கம் ஊக்கம் காட்ட வேண்டும், அதற்காக எவ்வளவு மான்யம் கேட்டாலும் கொடுக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போன்று, எஸ்.ஏ.பி. பொலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு சிறிய தேவை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் அடிக்கடி இங்கே சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இந்த எஸ்.ஏ.பி. பொலீஸ்காரர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுப்பதில், கொஞ்ச பேர்களுக்குத்தான் நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆவடியில் கொஞ்சப் பேர்களுக்கு வீட்டுவசதி இருக்கிறது. தனியாக வீடு எடுத்து இருப்பவர்களுக்கு வீட்டுவாடகை கொடுப்பதில்லை. நகரத்தில் பொலீஸ்காரர்களுக்கு இருப்பதற்கு சிற்சில இடங்களில் மட்டும்தான் க்வாட்டர்ஸ் வசதி இருக்கிறது. அனேகம் பேர்கள் தனியாக வாடகைக்கு வீடு எடுத்து இருந்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் நியாயமானது. இதைப்பற்றி முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்கள் ரிடத்தில் பொலீஸ்தாரர்களின் மனைவிமார்கள் முறையிட்டு மனுவையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இதுவரையிலும் உயிர் வந்தபாடாக தெரியவில்லை. ஆகவே இவ்விதம் இறந்து போயிருக்கும் இந்த மனுவைக்கு அவசர அவசரமாக உயிர் கொடுப்பதாக இருந்தால், அது மிகவும் போற்றத்தக்கதாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd July 1964]

அடுத்தபடியாக, இவ்விதம் நாம் துணை மான்யத்தைக் கேட்கும் போது சில உண்மைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது (1964) ஆடிட் ரிபோர்ட்டைப் பார்க்கும்போது, ஏன் இந்தத் தொகைகள் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. இந்த ரிப்போர்ட்டின் 153-ம் பக்கத்தில் பார்க்கும் போது, “டோட்டல் ஸேவிங்ஸ்” என்பதில் 8 கோடி 62 லட்சம் என்றிருக்கிறது. ஆனால் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற தொகையைப்பார்த்தால் 5 கோடி 83 லட்சம் என்றிருக்கிறது. “அன்ஸரண்டர்ட் சேவிங்” என்ற இனத்தில் 2 கோடி 79 லட்சம் என்றிருக்கிறது. இவ்விதம் ஸரண்டர் செய்வதை காலாகாலத்தில் செய்கின்ற தொகையைக் கொண்டு தான் மற்ற இனங்களுக்கு சரிகட்டுகிறோம், சரிகட்டுகிறோம் என்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தலைப்பின் கீழ் அனுமதித்த தொகை செலவு செய்யப் படாமல் ஸரண்டர் செய்யும் போதுதான், இன்னொரு தலைப்பில் எடுத்த வேலை செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. காலாகாலத்தில் டிப்பார்ட்மெண்ட்டுகள் ஸரண்டர் செய்தால் தேவைப்படுகிற பிற இனங்களுக்கு ஒதுக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். காலாகாலத்தில் ஸரண்டர் செய்யாமல் பல இலாக்காக்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவ்விதம் அசிரத்தையாக இருக்கின்ற இலாக்காக்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கல்வி இலாகாவில் கூட, ஸரண்டர் செய்யப்பட்டது 44 லட்சம் என்றும், “அன்ஸரண்டர்ட் சேவிங்” என்பதில் 40 லட்சம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கோ பணம் மிகவும் தேவையாக இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் பணம் தேவை, பணம் தேவை என்று எல்லோரும் அலறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் கொடுக்கிற பணத்தையும் காலாகாலத்தில் செலவு செய்யாமல் ஸரண்டர் செய்கின்றார்கள். இவ்விதம் ஸரண்டர் செய்வதை காலாகாலத்தில் ஸரண்டர் செய்தால் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, 2 கோடி 79 லட்சம் ரூபாய் ஸரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இப்போது உதவி மான்யமாக கேட்டிருப்பது இரண்டே முக்கால் கோடி ரூபாய்தான். முன்பாகவே எட்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும்போது, வரவு செலவு திட்டத்தில் சரியாக கொண்டு வரவேண்டும், பின்னால் வந்து உப மான்யம் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தால், இம்மாதிரி உப மான்யம் கேட்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. இலாக்காக்களும் ஒழுங்காக பணத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ள முயற்சி எடுப்பார்கள்.

அதே போன்று ஹரிஜன நல இலாகாவிலே அட்வைஸரி கமிட்டியிலே பார்த்தோம். பணம் போதவில்லை என்று சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். நாமும் சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட் கொடுத்திருந்தோம். ஆனால் கொடுத்த பணத்தை செலவிடாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்போது எடுத்துக்கொண்டால் நூற்றுக்கு 50 பேர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறோம், மிகவும் வறுமையில் இருக்கிறவர்களுக்குக்கூட நம்மால்

22nd July 1964] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கொடுக்க முடியவில்லை. ஏன் செலவழிக்கவில்லை என்றால் மார்ச் மாதம் 29-ம் தேதி கிடைத்ததால் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் செலவழிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லி சும்மா இருக்கிறார்கள். வாங்கிய உதவி மான்யத்தை முன்னதாகவே கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளக் கூடாதா, 29-ம் தேதி வாங்கிய மான்யத்தை 31-ம் தேதிக்குள் செலவழிக்க முடியாது என்றால், நாம் உப-மான்யக் கோரிக்கையில் கொடுத்ததைத் தான் இந்த முறையில் பயன்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது சிறு சிறு தவறுகள் எந்த இலாகாவில் இருந்தாலும் அத்தகைய துங்கு மூஞ்சி இலாகாவிற்கு சவுக்கடி கொடுத்து எழுப்ப வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு மட்டுமல்ல, இந்த சட்ட சபைக்கும் இருக்கிறது. நாம் கொடுக்கும் பணத்தை மார்ச் மாதம் 29-ம் தேதி வாங்கி செலவழிக்காமல் இருந்தால், நாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு கொடுத்தாலும், செலவழிக்கத் தவறியதன் காரணமாக உண்மையான நோக்கம் நிறைவேறவில்லை என்பது தான் வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. இப்போது கூட பல இனங்களிலும் உபமான்யக் கோரிக்கைகள் கேட்டிருக்கிறார்கள். மான்யங்களைக் கொடுப்பது மாத்திரமல்லாமல், கேட்டிருக்கிற மான்யத்தை பயன்படுத்துவார்களா, இருக்கிற இடையூறுகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்து. இல்லாவிட்டால் செலவழிக்கமுடியாமல் இருக்கிற காரணம் என்ன என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு எந்த எந்தத் திட்டங்களை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசிக்கலாம்.

இப்போது பப்ளிக் வொர்க்ஸுக்குக் கூட அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்கள். உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று, சிறு அணைகள் கட்ட, பாலங்கள் கட்ட தொகை வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்க வேண்டியதுதான். எங்கள் தொகுதியில் இருக்கிற பேஸின் பிரிட்டிஷ் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லியும் அது எந்த மான்யத்திலும் வராமல் இருக்கிறது. பேஸின் பிரிட்டிஷ் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையில் என்றைக்கு இடிந்து விழுமோ என்று இருக்கிறது. அதிலே டிராஃபிக் அதிகமாகப் போகிறது. ஆந்திர மாநிலத்திற்குப் போகும் லாரிகளும் மற்ற வண்டிகளும் எக்கச் சக்கமாகப் போகிறது. அதைப்பற்றி அமைச்சருக்குக் கடிதம் கொடுத்தோம். நேரில் வந்து பாருங்கள் என்று சொன்னோம். அந்தப் பாலத்தை உடனடியாக எடுத்து சீர்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு எவ்வு வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : பெருமதிப் பேருரிய தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டின் மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [22nd July 1964]

கல்லூரிகளிலே இட நெருக்கடி காரணம் எஸ். எஸ். எல். ஸி.-யில் ஏராளமான மாணவர்கள் இந்த மாகாணத்தில் தேர்ச்சி பெற்று ஓரளவுக்கு, கேள்வித் தாள்கள் வெளியானது காரணமோ என்னவோ, அதிக மார்க்குக்களை வாங்கி தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு கல்லூரிகளுக்கு அடிஷனலாகக் கொடுக்கப்பட்டதே அதேதான் இந்த ஆண்டும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிக மாணவர்களுக்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. செக்ஷனுக்கு ஐந்து என்று கூடுதலாகச் சேர்த்துக் கொள்ள அனுமதித்தால் கூடுதலாக கிட்டத் தட்ட 1,000 மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும். கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காததால் சில மாணவர்கள் தற்கொலைகள் செய்துகொண்டதாக அறிகிறோம். மேலும் தற்கொலைகள் நடக்கலாம். அதற்கு வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதால் அரசாங்கம் இதை கவனித்து இடங்களை மேலும் அதிகப்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, மதுரையில் சர்வவதி பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழுந்ததைப் பற்றி நான் எனது கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இடிந்து விழுந்த பிறகு நமது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரும், தொழில் அமைச்சரும் போய் இடிந்து விழுந்திருந்த அந்த கோரக் காட்சியை, மனித இதயம் பொறுக்காத காட்சியைப் பார்த்தார்கள். பக்கத்திலே லேபர் ஸ்கூல் நல்ல சிமெண்ட் கான்கிரீட்டில் கட்டிய பள்ளிக்கூடத்தில் மூன்றாவது அடுக்கில் பள்ளி நடத்தக் கூடாது என்று அனுமதி கொடுக்கவில்லை. இந்தப் பள்ளியிலே மூன்றாவது அடுக்கிலே பள்ளி நடத்த அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். . . .

MR. SPEAKER: We have discussed that topic day before yesterday. So the hon. Member need not dilate too much on that but go on to some other points.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: ஆகவே, இந்த நிலைமைக்கு யார் பொறுப்பு என்று பார்த்து அதற்கு பகிரங்க விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று, மதுரை மக்களுக்கு திருப்திபடுத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்துள்ள அகதிகள் பிரச்சனை தேசிய பிரச்சனை என்று இந்தத் துணை மதிப்பீட்டு அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பர்மாவிலிருந்து கப்பலில் வந்து இறங்கி விட்டார்கள். அவர்கள் பிரச்சனை தேசியப் பிரச்சனை இல்லையா? கிழக்கு இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பர்மாவிலும், சிங்கப்பூரிலும் 7 லட்சம் பேர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கப்பல் அனுப்பினால் மட்டும் போதுமா? கிழக்கு பாகிஸ்தானிலிருந்து அகதிகள் இங்கே வருவதற்கு முன்னால், ஷிடுகள், ஸ்டேஷன்கள், தொழில் நடத்த வசதிகள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கம் சொன்னவுடனே மாநில அரசாங்கம் செய்கிறதே, பர்மாவிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம்

22nd July 1964] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

என்ன செய்கிறது என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு இந்த மாதிரி ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த விலைவாசிப் பிரச்சனை வருகிறது. அதைக் கட்டுப் படுத்தவேண்டும் என்பது காற்றை கட்டுப்படுத்துவது போல ஆகும். இந்த விலைவாசிக்கு காரணம் ஆட்சியினுடைய திட்டங்கள் தான் என்று என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். 14 அணுவிற்கு விற்ற அரிசி இன்று 1 ரூபாய் 14 அணுவிற்கு விற்கிறது. விலைவாசியானது 100 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது. அரசாங்கமே லட்சக் கணக்கான டன் அளவுக்கு பஃபர் ஸ்டாக் வைத்திருப்பதும் ஒரு காரணம். உணவு அமைச்சர் கூட சொன்னார்கள். நியாய விலைக் கடைகளுக்கு நாங்களே சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. வியாபாரிகள் பதுக்கி வைக்கிறார்கள் என்றால் நீண்ட நாள் பதுக்கி வைக்க முடியாது. தானியங்கள் வீணாகிப் போய்விடும். அரசாங்கம் கோடிக் கணக்கில் செலவு செய்து குடவுன்களைக் கட்டி அதிலே தானியங்களை சேமித்து வைத்திருந்தால் எலிகள், பெருச்சாளிகள் எல்லாம் தானியங்களைத் தின்று பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு தானியங்கள் வீணாகிப் போகின்றன. உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருந்தால் இந்த அளவுக்கு விலைவாசி ஏறி இருக்காது. உணவு உற்பத்தி 2 சதவீதம் ஏறியிருக்கிறது. 13 சதவீதம் பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிக நோட்டுகள் அடித்து, வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன்கள் வாங்கிச் செலவு செய்ததே காரணம். உற்பத்தி பெருகினால் விலைவாசி இறங்கியிருக்கும். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இது ஒரு தேசியப் பிரச்சனை ஆகும். ஆகவே மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்வது கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் செழிப்பு அடையச் செய்ய இடுக்கி திட்டம் அவசியமானது. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் போல மதுரை மாவட்டத்தைப் போல கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வர இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக லஞ்சத்தைப் பற்றி வெகுலாகப் பேசப் படுகிறது. லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று திரு. நந்தா சொல்லுகிறார். எப்படி ஒழிப்பது என்றால் அதிகாரத்தை வைத்து ஒழிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதிகாரம் எங்கிருந்து வருகிறது என்றால் அதிகாரமே லஞ்சத்திலிருந்து வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரண மாக தேர்தலில் நின்று ஜெயித்து வந்த நாம் எந்த முறையில் வாக்கு பெற்று வந்தோம்? அந்த முறையையும் மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த லஞ்சமே பர்மிட் கோட்டா, லைசென்ஸ் ஆகிய இந்த

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி] [22nd July 1964]

மூன்றினாலும் தான் வருகிறது என்று சொல்லுகிறேன். இந்த முறையை மாற்றி அமைத்து அதற்கு ஓய்வு பெற்ற தனிப்பட்ட உயர்தர அதிகாரிகளைக் கொண்ட போர்டு மூலம் இதைச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கமே வைத்துக்கொண்டு நிச்சயமாக இந்த லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சாப் மாநில முதன் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய சொத்துக்களைத் தெரிவித்தது போல நமது மாநில மந்திரிகளும், உயர் தர அதிகாரிகளும் வெளியிடவேண்டும். அந்த முறையில் வெளியிட்டால் அது ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. பி. வி. சீராமுலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த துணை மான்யக் கோரிக்கையின் பேரில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல இருக்கிறேன். குறிப்பாக வர்த்தகத் துறையிலே சென்ற ஆண்டு இந்த சர்க்கார் 32 கோடி ரூபாய் பெற்றிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் அதற்கான செலவை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது 2 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. 32 கோடி ரூபாய் வருவாய்க்கு 2 கோடி ரூபாய் தான் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்றால், வருவாய் துறையில் அந்த அளவுக்குப் பெற்றிருந்தாலும்கூட வர்த்தகர்களுக்கு அவ் வர்த்தக அலுவலகங்களிலும் அந்தத் துறையிலே உள்ள இடங்களிலும் உட்கார இடமில்லை, நிற்கவும் இடமில்லை, குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது, சிறுநீர் கழிக்கவும் வழியில்லை. வட்டங்களிலும், மாவட்டங்களிலும் உள்ள அலுவலகங்களில் எடுத்துக்கொண்டாலும் வர்த்தகர்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறார்கள், வேதனை அடைகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி வருவாய் துறையில் வர்த்தகத் துறையிலிருந்து வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு ஓரளவு வியபாரிகளுக்கு சௌகரியம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சேலம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சென்ற கூட்டத்தொடரிலே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது எப்போது செய்யப்படும் என்பது திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால், துணை மான்யக் கோரிக்கையிலாவது அதுபற்றி வரும் என்று நினைத்தேன். ஒன்றும் வரவில்லை. அக்டோபர் இரண்டாம் தேதி அண்ணல் காந்தியியின் நினைவு நாளை வைத்தாவது, இந்த நாளில் சேலம் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் கல்லூரி வந்துவிட்டது என்ற பெருமை அடை பொருளே தவிர, அது வந்ததும் எங்களுக்கு வேதனை அதிகமாகிவிட்டது. சேலம் மாவட்டத்தில் 7,000 பிள்ளைகள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிக்கிறார்கள். தென் சேலத்தில் 1,200 பிள்ளைகளை சேர்த்துக்கொள்ள வசூப்பில் இடம் இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரிக் கல்லூரியில் 240 பிள்ளைகள்தான் சேர்க்க அனுமதி கொடுத்

22nd July 1964]

[திரு. பி. வி. சீராமுலு]

திருக்கிறார்கள். 240 பிள்ளைகளைச் சேர்க்க வாய்ப்பு இருக்கும் பொழுது, 460 பேர்களிடமிருந்து அப்ளிகேஷன் வந்தது. வேறு எந்தக் கல்லூரிக்கும் போத வேண்டுமென்றால், தென் சேலத்தில் இருக்கப்பட்ட 3 கல்லூரிகளுக்கு செல்ல வேண்டும். எப்படி வா-நாட்டில் 'இடவி சரம்பார் கோ பாக்' என்று சொல்லுகிறார்களோ, அப்படி “வட சேலத்திலுள்ளவர்களே; நீங்கள் போங்கள் கிருஷ்ணகிரிக்கு உங்கள் கல்லூரிக்கு கிருஷ்ணகிரிக்கு செல்லுங்கள்” என்று தென் சேலத்துக்காரர்கள் அங்கே இடம் தர மறுக்கிறார்கள். திட்டவட்டமாக வரையறுத்து, இரண்டு கூறுகச் செய்து எங்களுக்கு 800 பிள்ளைகளை சேர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பு வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட நான்கு ஆண்டு காலமாகியும் கிருஷ்ணகிரி பெண்கள் பயிற்சி பள்ளிக்கு ஒரு கட்டடம் இல்லை, ஒரு ஹாஸ்டல் இல்லை. நான்கு ஆண்டுகாலமாக அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் இருக்கிற 200 மாணவிகள் படிக்க வசதியில்லாமல் மிகவும் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரூ. 2 லட்சம் அரசாங்கம் கொடுத்து, அதே சமயத்தில் நிலம் வாங்காத காரணத்தினால் ரூ. 2 லட்சமும் திருப்பி அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தப்பட்டுவிட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு ஆளாகாமல், அடுத்த ஆண்டிலாவது கிருஷ்ணகிரி பெண்கள் பயிற்சி பள்ளிக்கு தனி இடத்தை வாங்கி அங்கே பள்ளி, ஹாஸ்டல் நிறுவ அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேலம் மாவட்டத்தில் ரயில்வே செஸ் நிதி ரூ. 25 லட்சம் இருக்கிறது. அந்தப் பணம் கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டு காலமாக சேலம் மத்திய பாங்கில் போட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கே மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்று வேண்டுமென்று பல கூட்டங்களிலும் சரி, முஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் கூட்டங்களிலும் சரி, பல நிர்மாணங்கள் போட்டு அனுப்பியும் இதுவரையில் அதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்ற தகவல் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டரைக் கேட்டால் இன்னும் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஒன்றும் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் முஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்டு கவுன்சில் பூரண அதிகாரத்தோடும், மெஜாரிட்டியுமாக உள்ளவர்கள் சேர்மன்கள் ரூ. 25 லட்சத்தையும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ரூ. 50,000 வீதம் பங்கு போடுவென்று மென்று சொல்லுகிறார்கள். தொகை சேர்ப்பது மிகவும் கஷ்டம். ரூ. 25 லட்சம் சேர்த்து வைத்திருப்பதை பங்கு போடுவது சலபம். அப்படி பங்கு போடாமல் அரசாங்கம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தத் தொகையை வைத்து அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பி. வி. சீராமுலு] [22nd July 1964]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் பிக்கனறள்ளி கிராமத்தில் ஏரி கட்ட 5½ லட்சம் செலவில் திட்டத்தை இதுவரையில் நிறைவேற்றவில்லை. 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 3 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே அதைப்பற்றி வாதாடியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கேள்வி எழுப்பப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, ஒரு வார்த்தை கூட இங்கே சொல்லப்படவில்லை. அந்த ஏரியை பரிசீலனை செய்து, அதற்கு ஆவன செய்பவெண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வடசேலம் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி, அதற்கென்று தனியார் துறையிலே அல்லது கூட்டுறவு துறையிலோ சர்க்கரை ஆலைகளோ, அல்லது தாது ஆலைகளோ அல்லது வேறு எந்தவிதமான ஆலைகளோ துவங்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொண்டு விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு கல்விக்காக ஓரளவு மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக பல அங்கத் தினர் கூறியது போல் நானும் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த வருஷத்தில் கல்லூரியில், அதுவும் குறிப்பாக பி.யு.ஸி. வகுப்பில் இடம் கிடைப்பது என்பது பெண்களுக்கு பிள்ளை வரம் தேடுவதைவிட அதிகக் கஷ்டமாக இருந்தது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், ஒரு மெம்பர்கூட 'பெற்றோர்களுக்கு நாங்கள் பிரதிநிதி' என்று கூறினார்கள். காரணம் தெரியவில்லை. எங்களில் சிலரே அதிகக் குழந்தைகளைப் பெற்றவர்களாக இருக்கிறோம். நாங்களே பெற்றோர்கள் என்ற முறையிலே எங்கள் குழந்தைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கல்லூரி வாயிலில் நிற்கும்படியான ஒரு கலக்கம் ஏற்கெனவே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அல்லது இனிமேல் அம்மாதிரி கலக்கம் ஏற்படுமோ என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எலிஜிபிள் உள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் இடம் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த வருஷத்தில் 380, 400 மார்க்குகள் வாங்கியுள்ள மாணவர்களுக்குக் கூட இடம் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. உண்மையாகச் சொல்லப் போனால் சம்பத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு அறிக்கை கூட வந்தது. கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காததால் ஒரு மாணவர் தற்கொலை செய்துகொண்டதாக செய்தி வந்தது. உண்மையில் அவர் ஒருவருக்குத்தான் தைரியம் இருந்தது என்று சொல்லலாம். அவரைப்போல ஆயிரம் மாணவர்கள் இடம் கிடைக்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் யாருக்கும் தற்கொலை செய்துகொள்ள தைரியம் வரவில்லை. அவ்வளவு இழிவான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1,000 மாணவர்கள் 380, 400 மார்க்குகளுக்கு மேலே எடுத்துவிட்டு, கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காமல் வருஷம் பூராவையும் வீணாக்கக்கூடிய நிலைமையில் தவிக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. யிலிருந்து எவ்வளவு பேர்கள் கல்லூரிக்கு வருவார்கள் என்று

22nd July 1964]

[திரு. வை. சங்கரன்]

ஓரளவுக்கு கணித்து, அதற்குத் தகுந்தபடி கல்லூரிகளை விஸ்தரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எம்.எல்.ஏ. என்ன செய்யலாம். தந்தி அடிக்கலாம், அல்லது பத்திரிகையில் அறிக்கை விடலாம். 'ஊதுகிற சங்கை ஊதினால், விடியும்போது விடியட்டும்', என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. நாங்கள் எந்த விதமான ஆதரவும் அளிக்க முடியாது. சர்க்கார் தான் இந்த நிலைக்கு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். 'எலிஜிபிளிடி பார் காலேஜ் கோர்ஸ்' என்று சொன்ன அளவுக்கு அந்த மாணவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காமல் அனாதாவாக விட்டு விடக் கூடாது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் இலாகாவிற்கு ஓரளவுக்கு மான்யம் கோரியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக போலீஸ்காரர்கள் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு மரியாதை கொடுக்கவேண்டும். பொதுவாக 'பப்ளிக் ரெப்ரஸென்டேஷன்', செய்தால், நியாயமான பொதுக் காரியங்களைப் பற்றி அவர்கள் 'ரெப்ரஸென்டு' செய்யும்பொழுது, அவர்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் எப்படி உயர் அதிகாரிகளான 'டி.ஐ.ஜி.' முதலியவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கிறார்களோ, அப்படி 'எம்.எல்.ஏ.-க்களும் ஒரு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கும் மரியாதை கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையை மனதில் கொள்ளவேண்டும். ஏதோ ஒரு அங்கத்தினரை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கான்ஸ்டபிள் அவமதித்து விட்டார் என்று புகார் செய்தால் கான்ஸ்டபிள் தன்னுடைய கடைமையைச் செய்திருப்பார் மெம்பர் தான் பொறுப்பான முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அளவுக்குச் சொல்லும்படியான நிலைமை இல்லாமல், அந்த நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்படவேண்டும். ஏனென்றால் மந்திரிகள் யார் என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களும் எம்.எல்.ஏ. இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது பொது விவாதம் அல்ல. மான்யக் கோரிக்கையில் இருக்கிற விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசினால் பதில் சொல்லலாம். பொதுவாக பேசினால், பதில் சொல்லுவதற்கு இடமில்லை.

SRI V. SANKARAN : This Supplementary Demand covers all Demands Police Demand also comes and therefore, I am entitled to say something about the irregularities in the Police Department also.

மந்திரிகளும் எம்.எல்.ஏ.-க்களின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். ஏதோ ஒரு அளவுக்கு செல்வாக்கு கூட இருப்பதினால், சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையினால், ஓரளவுக்கு அதிகரித்ததின் காரணமாகவோ என்னவோ இன்று மந்திரிகளாக இருக்கலாம். இந்த 206 பேர்களும் ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். இதை

[திரு. வை. சங்கரன்] [22nd July 1964]

உணர்ந்து எம்.எல்.ஏ.-க்களின் மானம், மரியாதையை பாதுகாக்க மந்திரிகள் முன்வரவேண்டும். அவர்களை விட்டுக்கொடுத்தால், அவர்களுடைய மானம் மரியாதைக்கு சரியான பாதுகாப்பு கிடைக்காது. மேலதிகாரிகள் சொல்லுவதை கேட்டுக்கொண்டு, ஒரு கான்ஸ்டபிள் சொல்லுவதை கேட்டுக்கொண்டு, அவர்கள் சொல்வது சரி, எம்.எல்.ஏ. பொறுப்புள்ள முறையில் நடந்து கொள்ளவில்லை, என்று 'எம்.எல்.ஏ.'-ஐ 'லெட் டவுன்' செய்து விட்டால், அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் கிடைக்காது. சில அட்வகேட்கள் கோர்ட்டுகளில் ஜட்ஜுகளாக வந்தவுடன் இப்படித்தான் நடக்கிறார்கள். நான்கு வருஷம் கழித்து அவர்கள் திரும்பவும் அட்வகேட்டாக வரவேண்டும் என்பதை மறந்து ஜட்ஜாக வந்தவுடன் ஏதோ தேவலோகத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு வந்துவிட்டமாதிரி நினைக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் எப்பொழுதும் மந்திரியாக இருக்கப்போவதில்லை. ஒரு நாளைக்கு எம்.எல்.ஏ. வாகவும் வருவேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் அதை எடுத்துக்காட்டி பேசவேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : நான் ஒரு மந்திரியையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. பொதுவாகத்தான் சொன்னேன். மந்திரிகளும் எம்.எல்.ஏ.-க்களில் ஒருவர் என்ற முறையிலே எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய மானத்தையும், மரியாதையையும் காப்பாற்ற மந்திரிகள் முற்படவேண்டும். அதில் தவறிவிடக்கூடாது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர்களும் மானத்துடனும் மரியாதையுடனும் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, அதிகாரி சொல்லுவதை கேட்கக் கூடாது என்று சொன்னால், நான் எப்பொழுதும் பூராவும் அங்கே இருந்து கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருப்பேனா?

திரு. வை. சங்கரன் : யார் கம்பளையின்ட் கொடுத்தாலும் அவர்களை விசாரிக்காமல் கூட, பொதுவாக மேல் அதிகாரிகள் கொடுத்த ரிபோர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு ஒன்றும் சொல்லக்கூடாது என்பதைத்தான் பொதுவாகச் சொன்னேன். யாரையும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை இந்த நிலைமை எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்றுதான் பொதுவாகச் சொன்னேன்.

1-00
ம. அடுத்தபடியாக, முதியோர் பென்ஷன் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பல முதியோர்கள் அனாதைகளாக இருக்கிறார்கள். கிழவர்களைவிட கிழவிகள்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். கையெழுத்து வாங்கி தாசில்தாரிடம் மனுக்களை கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படிக்கொடுத்த பிறகு அவை என்ன கதியாகின்றன என்று தெரியவில்லை. திரும்பத் திரும்ப எம்.எல்.ஏ.-க்களிடம் வருகிறார்கள். ஏதோ நாங்கள் வாங்கிக் கொடுக்க முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். பென்

22nd July 1964] [திரு. வை. சங்கரன்]

ஷன் கிடைப்பதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒருசில மாதங்களுக்குள் கிடைக்கும் என்ற உறுதி இருந்தால் தேவலை. கிடைக்கும் என்று ஆசைப்பட்டு, பிறகு கிடைக்காமல்போனால், அதனால் சிக்கிரமாக அவர்கள் இறந்து விடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எம்.எல்.ஏ.-க்கள் வீட்டிற்கு வந்து, நாங்கள் நினைத்தால் நடக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டு மாதங்களுக்குள் பென்ஷன் கிடைக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

துவரம்பருப்பு, உளுந்து எல்லாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து நமது மாகாணத்திற்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, உத்திரப் பிரதேசம், மத்தியபிரதேசம், பஞ்சாப், ராஜஸ்தான் போன்ற மாகாணங்களிலிருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு பூரண ரெஸ்ட்ரிக்டென்ஸ் இருக்கின்றன. ராஜஸ்தான், மத்திய பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஓரளவு ரெஸ்ட்ரிக்டென்ஸை எடுத்து விட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. பஞ்சாபிலிருந்து தான் கிட்டத்தட்ட 95 சதவிகிதம் வரை வர வேண்டியிருக்கிறது. இங்குள்ள வியாபாரிகளிடம் ஒரு மாத ஸ்டாக்தான் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த ரெஸ்ட்ரிக்டென்ஸ்களை எடுக்காவிட்டால், பருப்பு விலை மேலும் ஏறிக்கொண்டே போகும். ஆகவே இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொற்கொல்லர்கள் சம்பந்தமாக, சில சலுகைகள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவர்களை பாக்வோடு என்று கருதுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே “ஆசாரி, கம்பா” போன்றவர்கள் பாக்வோடு கம்ப்யூனிடி லிஸ்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை “மோஸ்ட் பாக்வோடு” என்ற ஜாபிதாவில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். ஏற்கெனவே வறுமையினால் வாடித் தவிக்கிறார்கள். சர்டிபிகேட் வாங்குவதிலே அவர்களுக்கு கஷ்டம் இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் ஒரு ஹ்யூமன் அவுட்லுக்கோடு பார்க்கவேண்டும். உடனடியாக அவர்கள் எல்லோரையும் மோஸ்ட் பாக்வோடு கிளாஸில் சேர்ப்பதுடன், சிக்கிரமாக சர்டிபிகேட் வழங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட் சம்பந்தமாக சர்க்கார் டோக்கன் கிராண்டு வாங்கியிருக்கிறார்கள். தஸ்தார் கம்பெனி அறிக்கையைப் பார்த்தால், அதை ஆந்திராவுக்கு மாற்றி விடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடு இருக்கிறது. அங்கேயும் வேண்டுமானால் வைக்கட்டும். ஆனால் நம்முடைய பகுதியிலே நின்று விடக்கூடாது. இலவு காத்த கிளியைப் போல, காத்திருந்தவன் சொத்தை நேற்று வந்தவன் கொண்டு போனால் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. (சிரிப்பு)

(உதவி சபாநாயகர் மணி அடித்து, திரு. அ. பெ. தர்ம லிங்கத்தைப் பேச அழைத்தார்).

கனம் உதவி சபாநாயகர் : பல அங்கத்தினர்கள் பேச வேண்டுமென்று விரும்புவதால், ஐந்து நிமிஷங்களுக்குள் முடிக்கும்படிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[22nd July 1964]

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் பெரும்பாலும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துவதற்கும், அதிக சம்பளத்தில் பல அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு இருப்பதற்காகவும் வாங்கப்படும் அங்கீகாரம் என்றே நான் கருதுகிறேன். தோட்டத் திலே பாதி கிணறு என்று சொல்லுவார்கள். அதேபோல நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டங்களுக்காக அதிகமானவர்களை நியமிப்பது ஓரளவுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு உபயோகமாக இருந்தாலும், நடைபெறுகிற வேலைகள் அதிகமான அளவுக்கு நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் விவசாயத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி நடைமுறையில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் என்று பெயரளவிலே திட்டம் தீட்டப் படுகிறதே தவிர அதனால் சரியான பலன் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். வேண்டுமென்றால், புள்ளி விவரங்கள் மூலமாக, பல லட்சக்கணக்கான டன்களை எட்டில் காட்டலாமே தவிர, நாட்டிலே நடைமுறையில் ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டங்கள் காரணமாக, விவசாயிகள் பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயச் சட்டங்கள் விவசாயிகளின் நன்மைக்காகச் செய்யப்பட்டாலுங்கூட அவற்றின் முழுப்பலனையும் அவர்களால் அடைய முடியவில்லை. சாதாரண விவசாயி ஒருவன் ரொன்ட் கோர்ட்டிலே தோல்வி கண்டு விட்டால், நேரே ஹைகோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஹைகோர்ட்டுக்கு வந்து வாதாடுகிற அளவுக்கு அவர்களுக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால் கோர்ட்டுக்கு போகமுடிவதில்லை. விவசாய உற்பத்தியும் செய்ய முடியவில்லை. எவ்வளவு தீவிரமாக சாகுபடித் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தாலுங்கூட விவசாயம் நடைமுறையில் நன்கு நடைபெறவில்லை. நாம் இயற்றும் சட்டங்களில் பல தவறுகள் இருக்கிற காரணத்தால் நிலச்சுவான்தார்கள் அவற்றிலுள்ள ஓட்டை உடை சல்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, ஹைகோர்ட்டு அல்ல, சுப்ரீம் கோர்ட்டு அல்ல, பாராளுமன்றத்திற்குக் கூடச் சென்று அங்கே சட்டம் நிறைவேற முடியாத அளவுக்கு செல்வாக்குப் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவ்வாறு விவசாயிகளுக்குப் பல இடைஞ்சல்கள் இருப்பதினால் அவர்கள் தக்க காலத்தில் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து இன்றைக்கு ஒரு மனு வந்திருக்கிறது. மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக நிலத்தில் திறங்கி விவசாயம் செய்துங்கூட அப்பேர்ப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களை அகற்றுவதற்கு சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறதென்று தெரிந்து, அவர்களை வெளியேற்றப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஹரிஜனங்கள். நானேய் தினம் ஏலம் நடைபெற இருக்கிறது. அவர்கள் யாரும் கேட்கக்கூடாது என்று மறியல் செய்து உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக சொல்கிறார்கள்.

22nd July 1964]

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அந்த விவசாயிகள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. காங்கிரஸ் கட்சியையும், அந்தக் கட்சிக்குத் துணையாக இருக்கிற திராவிடர் விவசாய தொழிற் சங்கத்தையும் சேர்ந்தவர்கள். அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் நாளை வெளியேற்றப் படக்கூடிய நிலைமையில்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். தீவிர சாகுபடித் திட்டத்திற்குப் பதிலாக விவசாயிகளினுடைய மனதிலே ஒரு நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படும் விதத்தில் அவர்களது நிலத்தை அவர்களே விவசாயம் செய்ய முடியும் என்ற ஒரு உறுதிப் பாட்டை உண்டாக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியத்தில் முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டுமே தவிர, வெளும் புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டி எவ்வளவோ லட்சங்கள் என்று சொல்வதில் பயனென்றும் இருக்காது. இப்பொழுது அரிசியின் விலையையும், நெல்லின் விலையையும் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருட்களின் விலை குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? விவசாயிக்கு உற்பத்திக்கான பொருள்கள் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலையில் அரிசி விலையை மட்டும் குறைத்து விட்டால் போதாது. விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவையான பொருள்களின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.

அகதிகள் பிரச்சனைக்காக ரூ. 9 லட்சம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அகதிகள் பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்து இங்கே குடியேற்றப் பட்டிருக்கிறார்கள். தேசம் பூராவும் ஒன்று என்று நினைக்கிறவர்கள் வேண்டுமானால் அவர்கள் நம்மைச் சார்ந்தவர்கள் என்று நினைக்கலாம். அதே சமயத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே பிறந்து பர்மாவுக்குச் சென்று அங்கேயிருந்து இப்பொழுது திரும்பி வருகிற அகதிகளின் நிலையை நாம் எண்ணி பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே பலர் இங்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்களில் பலர் இன்று இங்கே பெரிய அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் முன்பே இங்கு வராமலிருந்தால் அவர்களும் அகதிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். வந்தவர்களுக்கெல்லாம் வாரி வழங்கினான் தமிழன் என்று பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளலாமே தவிர, நம்முடைய சொந்தக்காரர்களை, நம்மைச் சார்ந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வசதி செய்யப்படவில்லை. பாகிஸ்தானிலிருந்து விரட்டப்பட்ட அகதிகள் எந்தக் காரணத்திற்காக விரட்டப் பட்டார்களோ அதே காரியத்தைத்தான் இங்கும் செய்கிறார்கள். சமீபத்தில் பல இடங்களில் கலவரம் நடந்திருக்கின்றது. அவர் களுக்காக கட்டப்பட்ட வீடுகள் பல இன்னும் காலியாகவே இருக்கின்றன.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் மணி அடித்து, திரு. மாதா கவுடரை பேச அழைத்தார்.)

* திரு ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டை நான் வாசுதேவரென்.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [22nd July 1964]

இந்தத் துணை மதிப்பீட்டில் புதுப்பணிகள் என்ற துறையிலே அதிகமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வருட ஆரம்பத்தில் நாம் சில பணிகளை மேற்கொள்ளாமல் இருந்து வட்டால் அவற்றை துணை மதிப்பீட்டில் சேர்த்துக் கொள்வது ஒவ்வொரு வருடமும் நடக்கக்கூடிய காரியமாக இருக்கிறது. இந்தத் துணை மதிப்பீட்டிலே ஏதாவது ஒரு இடத்திலே நீலகிரி ஜில்லாவிற்கென்று ஏதாவது பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒரு நயாபைசா கூட இல்லை. நீலகிரி ஜில்லாவில் பிரச்சனையே இல்லையென்று கருதிவிட்டார்களா என்று பார்க்கும் பொழுது, நீலகிரி ஒரு சிறிய ஜில்லாவாக இருந்தாலும்கூட பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவை துணை மதிப்பீட்டில் சேர்க்காததைக்குறித்து நான் உண்மையிலே வருந்துகிறேன். கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையிலோ அல்லது மற்ற பெரிய ஜில்லாக்களிலோ மட்டும் அதிகமாக கல்லூரிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். எந்த ஜில்லாக்களில் கல்லூரிகள் இல்லையென்பதைப் பார்த்து அந்த ஜில்லாவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமேயல்லாது இப்படி பெரிய நகரங்களிலே மட்டும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு போனால் கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் சென்னை நகரத்தை நோக்கி வரும்படி இருக்கும். எல்லோரும் சென்னைக்கு வந்து படிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால் பிற்காலத்தில் அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட பிற்பகுதியில் நீலகிரி ஜில்லாவில் ஒரு பாலிடெக்னிக் நிறுவப்படும் என்று இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்பே அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். இதுவரையில் அது நடைபெறவில்லை. நீலகிரியிலே பாலிடெக்னிக் எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்படும் என்பதைப் பற்றி திட்டவட்டமாக சொல்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வருந்துகிறேன். இந்த ஆண்டு துணை மதிப்பீட்டில் கூட ஒரு டோக்கன் கிராண்ட் கூட போடாமல் இருப்பதைப் பார்த்து வருத்தப்படுகிறேன். தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் கூடிய விரைவில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். ஒரே ஒரு கல்லூரி தான் நீலகிரி ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அதிலே ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு சோஷலிச சமுதாய பாதையில் செல்லும் நாம் 11-வது வரை இலவசக்கல்வி என்று சொல்லிவிட்டதன் காரணமாக ஏராளமான மாணவ மாணவிகள் படிக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி படித்து பால் செய்கிறவர்களுக்கு, பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு கல்லூரி எங்கள் மாவட்டத்தில் இல்லை. இந்த மன்றத்திலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது மாணவர்களுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கல்லூரிக்கு அந்த வட்டார மக்கள் கொடுக்க வேண்டிய தொகை கொடுக்கவில்லை. பெண்களுக்கு எப்படி ஒரு தனிக் கல்லூரியை ஏற்படுத்துவது என்று சொன்னார்கள். அந்த வட்டாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன் பொருளாதார நிலை என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். அந்த ஜில்லாவின் நிலையைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர கல்லூரி கொடுக்க மாட்டேன் என்று

22nd July 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

சொல்வது சரியில்லை. ஆகவே பெண்களுக்கு என்று ஒரு கல்லூரி நீலகிரியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த ஜில்லா அதிக மான பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் ஒரு ஜில்லா. இப்பொழுது அதிக மாக பெண்கள் படிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உயர் நிலைப் பள்ளிகளை விட்டு வெளியேறினால் அவர்கள் படிக்க என்று ஒரு தனிக் கல்லூரி வசதி கிடையாது. அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாம் உயர் நிலை பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டே போகும் போது நம்மிடம் ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். மாணவ மாணவிகளுடைய மொத்த எண்ணிக்கை உயர் நிலைப்பள்ளிகளில் எவ்வளவு, அவர்களில் 50 சத வீதம் தேறினாலும் அவர்களுக்கு கல்லூரிகளில் எத்தனை இடம் இருக்கிறது என்பனவற்றை எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக பார்த்து திட்டம் போடுவது இல்லை. அதனால்தான் கல்லூரிகளில் இடம் இல்லாத நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. தயவு செய்து ஒன்று அதிக மாக கல்லூரிகளை ஏற்படுத்துங்கள்; அல்லது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் போல ஷிப்டு முறையை உடனடியாக அமுலாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

* திரு. கேஜர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, 1964-65-க்கான துணை மானியக் கோரிக்கை மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவின் கிழக்குப் பகுதியாகிய கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் 8 மாத காலமாக மழையே இல்லாமல் மிக்க வரட்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஆடு மாடுகள் கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்றன. மனிதர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கண்மாய், ஆறு, கேணி எல்லாம் வறண்டு ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறது. பெரும்பகுதியில் கேணியில் நல்ல தண்ணீரே கிடையாது. அங்கு எல்லாம் ஊறுணி களில்தான் அதிகமாக குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்த முடியும். ஊறுணிகளை மராமத்து செய்ய பிளாக்குகளில் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டு இருக்கிறது. பிளாக்குகளில் ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு ஒரு ஊறுணி என்ற விகிதாசாரத்தில் மராமத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 20 கிராமங்கள் கூட இருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்தில் மட்டும் வசதி செய்து விட்டு பாக்கி 19 கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருந்தால் அந்த ஜனங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை அமைச்சர்கள் நேரிடையாக பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் குடி தண்ணீர் மிகக் கஷ்டமாக இருப்பதால் எல்லா கிராமங்களுக்கும் குறைந்தது குடி தண்ணீராவது கிடைக்க சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

[22nd July 1964]

விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. எந்தப்பொருளை எடுத்துக்கொண்டாலும் விலைவாசிகள் ஏற்றமாக இருக்கிறது. நடுத்தர வகுப்பினர் ஏழை மக்கள் வாழ்வதற்கே வகையற்ற நிலையில் விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. விலைவாசி ஏற்றம் என்றால் அரிசி விலை தான் ஏறி இருக்கிறது என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது. ஆனால் அரிசி மட்டுமல்ல. மற்ற உணவுப் பண்டங்களுக்கு ஆகக் கூடிய அத்தனை சாமான்களின் விலையும் ஏறி இருக்கிறது. இதற்கு ஏதாவது உடனடியாக வழி வகை செய்தாலொழிய நாட்டில் பெரிய கஷ்டம், கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய நிலை தான் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து உடனடியாக இந்த விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்தி ஏராளமாக ஏற்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பது அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரம். விவசாய அபிவிருத்தி அதிகமாக நாட்டிலே ஏற்பட்டிருந்தால் இத்தனை விலை ஏற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதனை அரசாங்கம் யோசித்ததோ இல்லையோ புரியவில்லை. விவசாய அபிவிருத்தியிலே இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் ரசாயன உரத்தையே நிலங்களுக்குப் போடுகிறார்கள். ரசாயன உரத்தினால்தான் விவசாயத்திற்கு கேடு ஏற்படுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் ஒரு விவசாயி. நான் கண்டறிந்த உண்மையை கூறுகிறேன். ரசாயன உரத்தை எங்கு பார்த்தாலும் உபயோகப்படுத்தி குடி தண்ணீர் கூட கெட்டு விட்டது. எங்கும் நிலங்கள் உப்பு மயமாக போய் விட்டது. கால்நடைகளை வைத்து உரங்கள் தயாரிப்பது கூட தடை பட்டு விட்டது. மேலும் புறம்போக்கு நிலங்களே இல்லாமல் ஆக்கி விட்டதால் கால்நடை அபிவிருத்தி இல்லை. அதனால் எருவும் இல்லை. கிராமங்களில் தழை உரங்களை தயாரிக்கக்கூடிய தரிசு நிலங்களை எல்லாம் பாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்டில், தென்னை, முந்திரி, இதர காடு அபிவிருத்தி இவைகளுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நிலை தான் இருக்கிறது. ஆகவே தழை உரச் செடிகளை அவர்கள் அகற்றி விட்டார்கள். விவசாயத்திற்கு தழை உரம் கிடையாது. மேலும் விவசாயி எடுத்து வந்திப்பாவசியமான கடலைப் பிண்ணாக்கு விவசாயிகளுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்கும் நிலை இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கும், அன்னிய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு விடுகிறது. அத்தியாவசியமான பொருளான கடலைப் பிண்ணாக்கு விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்து, ஏற்றுமதியைத் தடை செய்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் துணை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன் ஏறக்குறைய மூன்று கோடி ரூபாய் கோரி இருப்பதிலே ஒரு பெரும் பகுதியை சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அலுவன்சுக்காக

22nd July 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

செல்வழிக்கப்படுகிறது என்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. பாதுகாப்பு இனங்களுக்காகவும், உணவு உற்பத்திக்காகவும் கணிசமான அளவுக்கு செலவாகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சமீபத்திலே பத்திரிகையிலே ரூ. 10 கோடி வரையில் ரூரல் வாட்டர் சப்ளை அண்ட் சானிடேஷன் என்கிற இனத்தின் கீழ் மத்திய சர்க்கார் ராச்சிய சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருந்தும், 14½ கோடிதான் செலவாகி, 8½ கோடி லாபஸ் ஆனதாக செய்தி படித்தேன். மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். எந்த அளவுக்கு எத்தகைய நிலையில் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் போனது என்று அரசாங்கம் முறையாக பதில் சொல்லுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் போது, 600 மைல் நீளமுள்ள கடல்கரையில், கிடைக்கக்கூடிய மின்களை எந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த முடிகிறதோ அந்த அளவுக்கு அது நம் உணவுப் பிரச்சினையை ஒரு அளவுக்குத் தீர்க்கும் பொருளாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய முயற்சியை மேலும் ஊக்குவிப்பதற்கு கன்யாகுமரியிலிருந்து சென்னை வரைக்கும் உள்ள கடற்கரைப் பகுதி நெடுஞ்சாலை மிகவும் துரிதமாக எடுத்து நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டும். 'டிஃபென்ஸ் பர்பஸ்'ஸுக்கு உபயோகப்படுவது மாத்திரமல்லாமல், கடலோரமாக இருக்கும் சிறு சிறு இளைப்பு ரோடுகளும் பூர்த்தியடையக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்யலாம்.

திருநெல்வேலிக்கென்று சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட மெடிகல் கல்லூரி அந்தரத்தில் நிற்கும் நிலைமை இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தரமும் பெரிய பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சியினரும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களும் கூட இதைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டிய நிலை ஏன் என்று ஒன்றும் புரியவில்லை. அரசாங்கம் இதுவரையில் ஏதேனும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. எந்த அளவிற்குத் துரிதமாக இதை நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவிற்கு இதை நிச்சயமாக நம்பிக்கையோடு நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். சென்ற தடவை இதைச் சுட்டிக்காட்டியது போல, கீழ்ப்பாக்கம் மெடிகல் கல்லூரியில் இருக்கும் பெயர்ப் பல்கையையாவது 'திருநெல்வேலி மெடிகல் காலேஜ் அட் கீல்பாக்' என்று போர்ட்டு, இங்கு பிள்ளைகளைச் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யலாம். 'திருநெல்வேலி மெடிகல் காலேஜ் அட் கீல்பாக்' என்று போர்டிலே எழுதிவிடலாம். நில ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கை மாத்திரம் போதாது. திருநெல்வேலியில் ஏதேனும் பொருத்தமான இடத்தில் உடனடியாக அதை நிறுவுவதற்கு வழிவகை துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

[எம். எஸ். செல்வராஜன்] [22nd July 1964]

ஆசிரியருக்கு இருபது பிள்ளைகள் என்கிற அரசாங்க உத்தரவு ஏறக்குறைய பிப்ரவரி மாதத்தில் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த உத்தரவு அமுலுக்கு வந்தால், ஸுபர்நியூமரி டீசர்ஸ், சப்ளிமெண்டரி டீசர்ஸ் போக, எண்ணியிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று மன்றத்திலே ஒரு வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டது. சமீபத்தில் அந்த உத்தரவு கூட நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். அப்படியானால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மாத்திரம் இன்றைய தினம் பதவியில் இருக்கும் 2,500 ஆசிரியர்களில் ஒருவருக்குக்கூட வேலை வாய்ப்பு கிடைக்குமா என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஒரு மாவட்டத்திலேயே இந்த நிலைமை ஏற்படுமானால், இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் எத்தனை ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, படித்தவர்களிடையே உள்ள இந்த வேலைநிலைமையை அரசாங்கம் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்த உத்தரவை முறையாக அமுல் நடத்த முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பர்மா அகதிகளுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய இந்த நேரத்தில், இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்கள், அரசியல் தியாகிகள், தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் அவதிப்பட்ட பொற்கொல்லர்கள், இன்னும் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்ட மானியங்களை அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொடுத்தது என்றாலும், இன்னும் சில இடங்களில் போதிய அளவு பாரம்கள் முதலியவை கிடைக்காத கஷ்டங்களை அவர்கள் உணருகிறார்கள். இலங்கையிலிருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கு வியாபாரம் செய்வதற்கு கடன் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் வகுத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன் மன்றத்திலே ஆயிரம் ஆயிரம் மனுக்கள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் என்ன நிவாரணம் ஏற்படும் என்று தெரியாமல் இருக்கிறது.

நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கும் விவரப்படி, திருநெல்வேலி ஜில்லா, திருச்செந்தூர் தாலுக்காவில் 800 முதல் ஆயிரம் மக்கள் வயது வந்தோர்களுக்கான பென்ஷன் பெற்று வருகின்றனர். 500 முதல் 600 மனுக்கள் வரையிலும் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவற்றில் ஒரு மனுக்கூட கடந்த ஒரு வருஷ காலமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு பென்ஷன் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருக்கும் பணத்திற்குத் தகுந்தார்ப்போல்தான் அரசாங்கம் பென்ஷன் கொடுக்க முடிகிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், இன்று கொடுத்திருப்பதைவிட 25 சத வீசுத மாவது அதிகமானவர்களுக்கு இத்தகைய பென்ஷன் கொடுப்பது என்ற முறை இருக்குமானால், இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் திருப்தி அடையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும், வீணாக மனுக்கள் சேகரித்து வைத்துவிட்டு அவர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று உதவி தேடும் கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும் . . .

[மணி அடிக்கப்பட்டது.]

22nd July 1964]

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருஷத்தில் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கின்ற பிரச்சினை மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. அதைப்பற்றி இங்கிருக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும். ஐம்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் இடம் வேண்டியிருந்தும், இங்கே யிருக்கும் சர்வகலாசாலையினர் மூப்பதாயிரம் இடங்களுக்கு மட்டும் தான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், ஏறக்குறைய பதினைந்தாயிரம் மாணவர்களுக்கு மேல் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைக்காமல் அவர்கள் நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கான காரணங்களை இந்த அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலிக்கவில்லை; மாணவர்களுக்கு உதவவில்லை; மாணவர்களினுடைய வாழ்க்கைக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல பல செயல்களைச் செய்யவில்லை என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்திருக்குமானால் யூனிவர்ஸிடி ஆக்கடைக்கூட அமெண்டு செய்திருக்கலாம். அல்லது இங்கிருக்கும் கல்லூரிகளில் சிப்ட் முறையை வைத்து இங்கே மாணவர்களுக்கு இடம் தேடித் தந்திருக்கலாம். ஆனால், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தப் பிரச்சினை வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையை நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்க்காமல், ஏதோ சில தலைமை இடங்களில் பழையமையான கொள்கை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு அக்கறை இருக்கின்ற காரணத்தால், பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் மாணவர்கள் இன்றைய தினம் இடம் கிடைக்காமல் தெருவிலே திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை இந்த அரசாங்கம் நன்றாகச் சிந்தித்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கின்றவர்களை உடனடியாக நீக்குவதற்கோ, அதற்குரிய விதிகளைத் தளர்த்துவதற்கோ இந்த அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு இல்லையென்றாலும் அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாகிலும் நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதிய கல்லூரிகளை நான்கு திறந்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரி திறக்க வேண்டுமென்றால், யூனிவர்சிட்டிக்கு செக்யூரிடி டெபாசிட் கட்ட வேண்டும். இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம், ஐந்து லட்சம் ரூபாய் என்று இப்படிக் கட்டவேண்டுமென்றால், எங்கே போவது பணத்திற்கு? இப்பொழுதெல்லாம் கல்லூரி ஆரம்பிப்பது பிஸினஸ்ஸாக அல்ல. நல்ல எண்ணத்தோடு ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. இவற்றை நடத்துவதற்கே பணம் இல்லையென்றால், டெபாசிட் எப்படிக் கட்ட முடியும்? இந்த மானியக் கோரிக்கையில் சுமார் மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் இந்த அரசாங்கம் கேட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். நான்கு கல்லூரிகளைத் திறப்பதற்கு மூன்று லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய ஆயிரம் சொச்சம் மாணவர்களுக்கு

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] 22nd July 1964

அனுமதி தருவதற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் எப்படிப் போதும்? ஏன் நாம் பத்து, பதினைந்து கல்லூரிகளை நம்முடைய மாநிலத்தில் திறக்கக்கூடாது? இந்த அரசாங்கம் மேலும் மேலும் பரிசீலனை செய்து, வருகிற ஆண்டிலாவது தமிழகத்தில் பத்து கல்லூரிகளைத் துவங்க வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இந்தக் கல்லூரிகளைத் திறப்பதன் மூலமாக 'மாணவர்களுக்கு உறுதுணையாக இந்த அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படித் துவங்கப்படுகிற கல்லூரிகளில் ஒன்றைத் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் வைத்தால், அங்கிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அந்தக் கல்லூரியை விழுப்புரத்தில் அல்லது கள்ளக்குறிச்சியில் துவங்க வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதற்காக மக்கள் நன்கொடையாக ஏதாவது தரவேண்டுமென்றால், இந்த ஆண்டு வசூலித்தது போல, மேலும் ஒரு லட்சம் வசூல் செய்ய நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இதைப் போல ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பாவலான முறையில் குழுக்களை அமைத்து தொகை வசூல் செய்து அந்தந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்துவார்களானால், நாங்கள் கல்லூரி துவங்கத் தயாராயிருக்கிறோம் என்று அப்போதே சொன்னார்கள். அதற்காக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, ஆங்காங்கு ஒரு அரசாங்கக் கல்லூரியைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருவார்களானால், அதற்கு ஒரு லட்சமோ ஒன்றரை லட்சமோ கூட வசூல் செய்து கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

விலைவாசியைப்பற்றி மந்திரிகள் பேசிக்கொண்டே வருகிறார்கள். இருபத்திரண்டு ரூபாய்க்கு விற்பனை நெல் எப்பொழுது 36 ரூபாய்க்கு விற்பனா? அறுவடை காலத்தில் 22 ரூபாய், அதை மாதத்தில், ஆனால் விலை கேட்பது 36 ரூபாய். யாருக்கு இந்த லாபம் செல்கிறது? எங்கோ இருக்கிற கள்ளப் பணங்களைக் கொண்டு வந்து வியாபாரிகள் 22 ரூபாய்க்கு வாங்கி, கிடங்கிலே வைத்துவிட்டு, மூன்று மாதம் கழித்து 36 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்றால், இந்த அரசாங்கம் ஏன் டிஓபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூல்ஸைப் பயன்படுத்தவில்லை? அப்படிச் செய்து விலைவாசியைக் குறைத்திருக்கலாம் அல்லவா? 'ப்ரொக்லூர்மென்ட் பாஸிசி ஃபெயில் ஆய்விட்டது' என்று ஏன் சொல்கிறார்கள்? இருபத்திரண்டு ரூபாய்க்கு மார்க்கெட்டிலே நெல் விற்கிறது என்றால், 18 ரூபாய்க்குக் கேட்டால் யார் கொடுப்பார்கள்? ஏன் நீங்கள் 22 ரூபாய்க்கு ஓபன் மார்க்கெட்டிலே வாங்கக் கூடாது? என்று நான் அரசாங்கத்தை கேட்க விரும்புகிறேன். சாதாரண வியாபாரிகள் 22 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள். அரசாங்கம் 22½ ரூபாய்க்கு வாங்கிச் சேர்த்து வைத்து 23 ரூபாய்க்கு மக்களுக்கு விற்க முடியாதா? எது எதற்கோ பணத்தை விரயம் ஆக்கும்போது, இதற்காக ஐந்து கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, ஓபன் மார்க்கெட்டில் நெல்லை வாங்கி, கிடங்குகளில் வைத்திருந்து, சித்திரை மாதத்தில் 23, 24 ரூபாய்க்கு விற்க முடியாதா? இவைகளையெல்லாம் இந்த

22nd July 1964] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அரசாங்கம் செய்ய முடியாத காரணத்தால் அல்ல, செய்யக் கூடாது என்ற காரணத்தால் இப்படிச் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால், இந்த அரசாங்கம் இதிலே செயல்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இரண்டாவதாக (மணி அடிக்கப்பட்டது)

* திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையின் மீது நான் சில கருத்துக்கள் சொல்ல முன் வருகிறேன். தீவிர சார்புபடித் திட்டத்திற்காகவும், உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகவும் ரூபாய் 9,25,000 இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. தற்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள சில திட்டங்களைச் சரியாக அமுல் நடத்தாமலிருப்பதன் காரணமாக எதிர்பார்க்கிற பலன் ஏற்படவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். கிராம சகாயக் ஸ்கீம் சரிவர செயல்படவில்லை. ஆகையால், அரசாங்கத்திலேயே ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும் விதைப் பண்ணைகள் வைத்து, விவசாயத்திற்குத் தேவையான விதைகளை ஸப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையில் இந்தத் திட்டங்கள் நடைபெறும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஆகும். மேலும், ஒவ்வொரு யூனியன் எல்லையிலும் ஒவ்வொரு ட்ராக்டர் வைத்து விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தால் அதுவும் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு மிகவும் ஒத்தாசையாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத்திற்கு 50 லட்சம் ரூபாய் துணை மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ளது. சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும், நடு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் இது ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அனேக வாய்க்கால்கள் மேட்டிட்டு இருப்பதினால் தண்ணீர் பாய வேண்டிய நிலங்களுக்குக் கூட தண்ணீர் பாயாமல், பாய வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. முதலில் அவைகளைச் சரிப்படுத்தினால் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மேலும் எஸ்.எம்.ஐ.பி. இலாகாவின் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் வேலை மிக மந்தமாக, தாமதமாகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. ஆகையால் அவைகளைத் துரிதப் படுத்த வேண்டும்.

அதோடு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நாம் மேற்கொள்வோமானால் கூடிய சீக்கிரத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கராக்களைப் பாசன வசதி உள்ளதாகச் செய்ய முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். உதாரணமாக எங்கள் பகுதியில் வத்தல்மலைத் திட்டம் இருக்கிறது. அதை எடுத்துச் செய்தால் ஆயிரம் ஏக்கராக்கள் பாசன வசதி பெறும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு நடுத்தர திட்டமாகிய சின்னாறு திட்டம் இருக்கிறது. அதையும் கவனித்தால் 15,00 ஏக்கர் பயனடையும். இப்படி அரசாங்கம் சிறிய நடுத்தர பாசனத் திட்டங்களை அமுல்

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [22nd July 1964]

ஆக்கினால் தேசிய நெருக்கடி உள்ள இந்தக் காலத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை இன்றி விவசாயத்தைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அகவிலை கூடுதலினால் எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உபாத்தியாயர்களுக்கும் படியை உயர்த்துவதன் மூலம் 1.5 கோடி ரூபாய் கோரப்பட்டுள்ளது. இதில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மட்டும் 4 அணுவிற்கு ஒரு படி அரிசியோ, 4 அணுவுக்கு ஒரு கெஜம் துணியோ கிடைப்பதில்லை என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஆகவே அகவிலைப்படி உயர்வை அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றிய நிலைமையைக் கூடிய சீக்கிரம் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து இந்தத் துணை மானியப் பட்டியலில் இப்பொழுது சேர்க்காவிட்டாலும் அந்தச் செலவையும் சேர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு எச். ஆர். ஈ. போர்டில் நீதி நிர்வாகம் இரண்டும் ஒன்றாக உள்ளது. அதனால் பலவிதமான கஷ்டங்கள் பொது மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் நீதி நிர்வாகத்தைப் பிரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி. சி. குழந்தையம்மாள் : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த உதவி மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி வறண்ட பிரதேசம். அதற்காக புதிய குளம், கிணறுகளை அமைக்க நிதி நிலை அறிக்கையிலேயே நாம் பணத்தை ஒதுக்கினோம். அந்தப் பணத்தை செலவு செய்யாமல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில் நாங்கள் கேட்டபோது அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு சாங்ஷன் கோரி போர்டுக்கு அனுப்பி இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இருந்தும் பல திட்டங்கள் சாங்ஷன் ஆகவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று தீவிரமாக விசாரிக்கிறபோது அந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளுவது நஷ்டமாக இருக்குமே தவிர லாபகரமாக இருக்காது என்று சொல்லி விட்டார்கள். லாப நஷ்டக் கணக்கைப்பார்த்து இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்வதில்லை என்று முடிவு செய்வதானது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். இந்த ஆண்டு ஒரு குடும்ப ஜலம் 4 அணு வீதம் வாங்கக் கூடிய மிகவும் கஷ்டமான நிலை அந்தப் பகுதியில் இருந்து இருக்கிறது. ஒரு புதிய திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைய தினம் எல்லாப் பொருள்களும் விலை ஏறிக்கொண்டு வருகிற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகின்ற செலவு அதிகமாகலாம். திட்டத்தினால் கிடைக்கக் கூடிய பயன் அதற்காகும் செலவைவிடக் குறைவு என்பதினால் திட்டத்தைக் கை

22nd July 1964] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

விடுவது என்பது சரியாக இருக்காது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 35 திட்டங்களை நாங்கள் அனுப்பி இருந்தோம். அதில் நான்கு திட்டங்களைத் தவிர மற்றவற்றை எல்லாம் லாபகரமாக இராது என்று கைவிட்டு விட்டதாக தெரிகிறது. கோயம்புத்தூர் பகுதி வறண்ட பிரதேசமாக இருப்பதினால் வறண்ட காலங்களில் அந்த மக்கள் அடைகிற கொடுமையைப் பார்க்கும்போது எப்படியாவது இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இதற்கு தடையாக உள்ள கொள்கையை பி.டபிள்யூ.டி. இலாகாவின் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகவும் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது சம்பந்தமாக இந்த ஆண்டு சில சங்கடங்கள் இருந்தன. அதிகமான மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேர முன் வந்ததினால் வகுப்பில் மாணவர்களுடைய தொகையை அதிகப் படுத்திக் கொள்ளும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. பி.ஏ., பி.எஸ்.ஸி. மாணவர்களுடைய நிலை ஒருவாறு சமாளிக்கப்பட்டது என்றாலும் சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு பி.யூ.சி. வகுப்பு மாணவர்களுடைய பிரச்சனைதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மாணவிகளை விட மாணவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எந்த ஜில்லாவில் உள்ள கல்லூரியில் இடம் இருந்தாலும் அவர்கள் சேரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அவர்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அரசாங்கம் இதில் தலையிட்டு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஸ்பெஷல் மைனர் இரிகேஷன் திட்டங்களைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும் என்பதாக சேலம், வேலூரில் இருக்கிற எஞ்சினியர்களுக்குத் தக்க உத்தரவு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ம. கமலநாதன் : உப தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்வியைப் பற்றி மட்டுமே பேச விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் 300 ஜனத்தொகை இருக்கிற இடத்தில் ஒரு மைல் தூரத்திற்குள்ளாக யாருடைய அனுமதியும் இன்றி பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஆரம்பப் பாடசாலைகளைத் திறந்து கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். டிசென்ட்ரலைசேஷன் ஆப் பவர்ஸ் தேவை, அதிகாரம் பரவலாக் கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் காந்திஜியின் கொள்கை. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் அமைக்கப்படுகிறது என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு ஆரம்பப் பாடசாலைகள் திறந்து கொள்ளக்கூடிய அதிகாரமே இல்லாமல் போய்விட்டது. காரணம், கல்வி இலாகா இயக்குநருடைய

[திரு. ம. கமலநாதன்] 22nd July 1964]

அனுமதியைப் பெற்றேதான் திறக்க வேண்டும் என்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் அரசியல் காரணம் இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் இத்தனை ஆரம்பப் பாடசாலைகளைத் திறந்திருக்கிறோம், இத்தனை ஆசிரியர்களை நியமித்திருக்கிறோம் என்று அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். ஆகவேதான் நாங்கள் ஐயப்படுகிறோம். 1963-64-ல் இரண்டு ஜி.ஓ.க்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக ஒரு ஆசிரியருக்கு 25 மாணவர்கள்தான் என்றும், அதற்கு மேல் போனால் அதிக ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதேசமயம் மற்றொரு ஜி.ஓ.வில் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அதிக ஆசிரியர்களை நியமித்துக் கொள்வது என்றாலும், புதிய ஆரம்பப் பாடசாலைகளைத் திறப்பது என்றாலும் கல்வி இலாகா இயக்குநருடைய முன் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்கிறார்கள். கல்வி இலாகா இயக்குநருக்கு அரசாங்க நிதி நிலையை அனுசரித்துத்தான் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் கல்வி இலாகா இயக்குநரை அணுகிக் கேட்கிறபோது “நான் என்ன செய்வேன்? உங்கள் கோரிக்கை நியாயமானது. ஆனால் அரசாங்கம் மொத்தம் இவ்வளவுத்தான் ஆசிரியர்கள் என்று குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். அந்த எண்ணிக்கைக்குள் தான் நாங்கள் எல்லாப் பள்ளிகளுக்குமாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது,” என்று வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறார்கள். “எனக்கு என்னமோ கொடுக்க வேண்டும் என்று தோன்றினாலும் அரசாங்கம் விதித்திருக்கிற விதிகளின்படி ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை” என்கிறார்கள்.

எது எப்படியிருந்தாலும் அரசாங்கம் ஒரு ஆணையைப் போட்டு விட்டு, அதே நாளில் மற்றொரு ஆணையை அதற்குப் புறம்பாகப் போடுகிறார்கள் என்றால் அது பொதுமக்களை ஏமாற்றவா அல்லது தேர்தல் நேரத்தில் இவ்வாறெல்லாம் மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லவா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் 1:25 என்று டீச்சர்-பிழப்பில் ரேஷியோ இருந்தாலும், நடைமுறையில் ஒரு ஆசிரியருக்கு 60 மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கல்லூரியில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதைப் பற்றிச் சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்த மாணவர்களுக்கு ‘எலிஜிபிள் ஃபார் காலேஜ் கோர்ஸ்’ என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்து விடுகிறோம். அரசாங்கக் கலைக் கல்லூரியிலும் சரி, தனிப்பட்டவர்கள் கல்லூரியிலும் சரி, 400 மார்க் வாங்கியவர்களிலிருந்து தான் படிப்படியாக இடம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் பலருக்கு இடம் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படுகிறது. எலிஜிபிள் ஃபார் காலேஜ் கோர்ஸ் என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துவிட்டு 300 மார்க் அதற்குக் கீழே மார்க் வாங்கியவர்களுக்கு இடம் கொடுக்காத நிலைமை இருக்கிறதென்றால் அதற்கு என்ன காரணம்?

22nd July 1964] [திரு. ம. கமலநாதன்]

கல்லூரிகளில் பணம் கொடுக்கிறவர்களுக்கு . . . (மணி அடிக்கப் பட்டது.)

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற உபமானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே சமர்ப்பிக்கிறேன். முதலாவதாக, பொது விற்பனை வரி என்ற தலைப்பின் கீழ் வருகிற கோரிக்கை உண்மையிலேயே வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒரு கோரிக்கையாகும். விற்பனை வரி, வர்த்தக வரி கட்டாமல் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஏமாற்றப்படுகின்றது என்று இந்த மாதந்திலே, நாங்கள் எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், நிதியமைச்சராகவும் இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் 'யாரும் இங்கு வரியை ஏமாற்றவில்லை; சரியாகத்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வர்த்தக வரி இலாகாவும் அதனைச் சார்ந்த அதிகாரிகளும் எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தீவிர நடவடிக்கைகளினால் பல விவாங்கல் புலனாகி இருக்கின்றன. இந்த விற்பனை வரியில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஏமாற்றப்படுகிறது என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொன்ன நேரத்தில் அலட்சியமாகக் கருதினார்கள். ஆனால் அந்த உண்மை இப்போது விளங்குகிறது. இன்றைக்கு ரெகிஸ்ட்ரேட்டோடு இருக்கிற வர்த்தக வரித் துறைத் தலைமை அதிகாரியும், மற்ற அவரது துணை அதிகாரிகளும் உண்மையிலேயே மிகவும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இன்றைக்கு திருச்சி, கோவை, மதுரை போன்ற இடங்களில் திடீர் சோதனை செய்ததில் பூஜை அறைக்குள்ளும், மனைவியின் புடவைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறையிலும் வைக்கப்பட்டிருந்த கணக்குகள் அகப்பட்டன என்று தெரிகிறது. இந்தத் துறையின் மூலம் சர்க்காருக்கு இந்த ஆண்டு 10 கோடி ரூபாய் புதிதாக அதிக வருமானம் வரும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரிகள் சர்க்காருக்கு மட்டும் நன்மை செய்யவில்லை; பொது மக்களுக்கும் நன்மை செய்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் ஏழை அப்பாவி மக்கள், விவசாயிகள் நேற்றைய மசோதாவின் மூலம் அகப்பட்டுக்கொண்ட கன்னியாகுமரி ஏழை விவசாய மக்கள் போன்றவர்களிடமிருந்துதான் வரிகள் தவறது வசூலிக்கப்படுகின்றனவே தவிர, வர்த்தக வரியை ஏய்ப்பவர்கள் பல ஆண்டுகளாகச் சரியானபடி கண்காணிக்கப்படாமல் விடப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது வர்த்தக வரியை வசூலிப்பதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் தீவிர நடவடிக்கையைக் கண்டித்து ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருப்பதாகவும் வீட்டுக்குள் வந்து சோதனை செய்வதாகவும் புகார் செய்திருப்பதாக அறிகிறேன். நான் கூறுவேன்—இந்த அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரம் கொடுத்து இந்த மாதிரிப் பொது ஜன விரோதிகளை ஒழிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகளை ஆட்சேபித்து காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஆட்சேபனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அரசாங்கத்திற்குத் தந்திகள்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [22nd July 1964]

அடித்திருக்கிறார்கள், என்றெல்லாம் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு மறுப்புரைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சபாவத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

திரு. சி. பொன்னுசாமி: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒரு கட்சியைப் பற்றி 'களத்தனமாக' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். அது பார்வையிலே மெண்டரி வார்த்தையா?

கனம் உதவி சபாநாயகர்: கனம் அங்கத்தினர் அந்த மாதிரி வார்த்தையைச் சொல்லவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆகவே, இன்றையதினம் இந்த அதிகாரிகளைப் பாராட்டும் நேரத்தில் மேலும் இந்த இனத்திற்காக 10 லட்சம் ரூபாய் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்; இந்தத் துறையை மேலும் திறம்பட செயலாற்றச் செய்யுங்கள். இந்த வகையிலே நல்ல முறையிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்துவரும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். இன்று தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவு தானிய வியாபாரிகளிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யத் திட்டமிட்டார்கள். இப்போது அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். இந்த சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் உணவுக் கொள்கையில் உறுதியான வழியைப் பின்பற்றாத காரணத்தால் அந்தப் பிரச்சினை இன்றைய தினம் பயங்கரமாக உருவெடுத்திருக்கிறது. தீவிர சாகுபடித் திட்டம் என்கிறார்கள்; சிற்றூறு பட்டணங்கால் திட்டம் என்கிறார்கள். ஆனால் உணவு தானிய. . . (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு துணை மதிப்பீடு கோரிக்கையினை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை வழங்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய கனம் மதியழகன் அவர்கள் சொன்னது போல் விற்பனை வரி இலாகாவிலே நமது அமைச்சர் அவர்கள் அதிக அதிகாரிகளை நியமித்து, அதிக ஜீப்புகளைக் கொடுத்து அநேக ஜில்லாக்களில் திடீர் சோதனை செய்து பல கள்ளக் கணக்குகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்து வெளியே கொண்டு வந்ததற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களை இந்த மன்றம் மகிழ்ச்சியுடன் பாராட்டுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி சமூகத் துரோகிகளில் இன்னும் பலரை நாம் வெளியே கொண்டு வரவேண்டும். மாநில அரசாங்கத்தின் மிக முக்கியமான வரியாகிய விற்பனை வரியின் மூலம் 25 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது போகிற போக்கைப் பார்த்தால் 50 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி வசூலாகும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எந்த விதமான பயமுறுத்தலுக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் இடம் கொடுக்காமல் தீவிரமாக அமல் படுத்தவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

22nd July 1964] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

இலவசக் கல்வித் திட்டம் சென்ற நிதி ஆண்டில் நமக்கு வழங்கப் பட்டது. அது மிக நல்ல திட்டம் என்றாலும் தனியார் பள்ளிகளிலே உபாத்தியாயர்களுக்காக அளிக்கப்பட்டுள்ள மானியம் குறைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த நிலையை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். தனியார் பள்ளிகளிலே செர்விஸ் காரண்டி கிடையாது. அங்கே அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறது என்று அநேகம் பேர் போய் வேலைக்குச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, உபாத்தியாயர்களுக்கு ஏற்கனவே கிடைத்து வந்த சம்பளம் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரி ஜில்லாவில் . . . (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முதல் துணை மானியக் கோரிக்கையில் லஞ்ச ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக ஒரு கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. அந்தத் துறையை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால், லஞ்சம் ஒழியவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, லஞ்சம் ஒழிய முடியாத வகையிலே சில நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் செய்து கொண்டிருந்தால் எவ்வாறு லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியும்? ஆளும் கட்சியினர், நாட்டிலே உள்ள வர்த்தக முதலாளிகளிடத்தில் இருந்து நன்கொடை என்ற பெயரால் வாங்குவது லஞ்சமாகாதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆளும் கட்சி நடத்திய ஒரு விழாவுக்காக இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பெரிய பெரிய முதலாளிகளிடத்தில் இருந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாயை நன்கொடையாக, மக்கள் அத்தனைபேரும் அறியத் தக்க வகையிலே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த வர்த்தக நிலையத்தினர் ஆளும் கட்சி விழாவுக்கு அளித்த நன்கொடையை நாடெல்லாம் அறியும் வகையில் விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முதலாளிகளை லஞ்ச ஒழிப்புக்காக என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற நெறியாளர் அணுகவே அஞ்சமாட்டார்களா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சீனரின் மனைவி சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு ஆங்கிலப் பழமொழி உண்டு. அம்முறையில் இந்த அரசும் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

காந்தி கிராமத்தில் உள்ள ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கு, ஒரு மாணவர் விடுதி கட்ட மான்யம் கேரியிருக்கிறார்கள். ஆதாரப் பயிற்சி மாணவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் மாதா மாதம் அளிக்கும் தொகை செகண்டரி ஆசிரியர் என்றால் 18 ரூபாய், ஹைவர் கிரேட் ஆசிரியர் என்றால் 12 ரூபாய் என்ற முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது? அந்தக் காலத்தில் இருந்த பொருளாதார நிலை என்ன, அப்போதிருந்த விலைவாசி நிலை என்ன என்று சிந்தித்துப் பார்த்து இதை உயர்த்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். ஹரிஜன நல இலாகா வினாவுக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு உதவி தருகிறபோது 40 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் தருகிறது. ஒரு கல்லூரி மாணவருக்கு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [22nd July 1964]

உணவிற்கு 40 ரூபாய் ஆகிறது என்பதை உணர்ந்து கொடுக்கும் அரசு, இந்த ஆசிரியர் பயிற்சி பெறுகிற மாணவர்களுக்கு மட்டும் 12 ரூபாய், 18 ரூபாய் என்று கொடுத்தால் இது எந்த முறையில் பொருந்தும்?

அடுத்து, பாகிஸ்தானிலிருந்து வருகிற அகதிகளுக்கு செலவு செய்ய ஒரு மான்யம் கோரியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். வருகிறவர்களை எல்லாம் வரவழைத்து அவர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கும் தமிழ்நாடு எந்தக் காலத்திலும் அதற்குப் பின் வாங்கியது கிடையாது. ஆனால் இந்நாட்டில் பிறந்து, இங்கு வளர்ந்து, இங்கு வாழ முடியாத காரணத்தினால் பிழைப்பு தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று இப்போது 'போங்கள் உங்கள் நாட்டிற்கு' என்று அவர்கள் விரட்டப்படும்போது அங்குள்ளவர்களை வாழ வைத்தும் தாங்கள் வாழ முடியாது திரும்பும்போது, அப்படி வருபவர்களுக்கு இந்த அரசு எந்த விதமான உதவிகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஒரு பழமொழி உண்டு. 'தன்னைப் பெற்ற தாய் மடிப் பிச்சை எடுக்கும்போது தனயன் காசியில் கோதானம் செய்தானும்' என்று சொல்வதுண்டு. அதேபோன்று வருகிற பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது பர்மா, இலங்கை போன்றவிடங்களிலிருந்து வரும் தமிழர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 2 கோடி 82 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு, இன்னும் அதிகப்படியாக மான்யம் வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். இதில் அடையாள மான்யமாகப் போட்டிருக்கக் கூடியவை பல. அவற்றில் ஓரளவு மிச்சம் இருக்கும் என்பது உண்மையே. இருப்பினும் கேட்டிருப்பதை விட அதிகம் ஏற்படலாம் என்று நினைக்கிறேன். வரி மூலம் நாம் அதிகமாக வசூலித்திருக்கிறோம். 1956-57-ல் இருந்து பார்க்கும்போது ஆண்டு ஒன்றுக்குப் பத்து கோடிக்கு அதிகமாகவே வந்துகொண்டிருக்கிறது மொத்த வருமானம். வரியிலிருந்து மட்டும் 1961-62-ல் 43 கோடி இருந்தது. 1964-65-ல் 67 கோடி அளவில் வரி போட்டிருக்கிறோம். மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு அதிகமாக வரி போட முடியுமோ அவ்வளவு அதிகமாகப் போட்டாகி விட்டது. மத்திய சர்க்கார் வரியைப் பார்க்கும்போது 1956-57-ல் 573 கோடியாக இருந்தது 1,662 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. வரி மூலம் மூன்று மடங்கு அவர்கள் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. நம் பங்கு என்ன? கிருன்ட்ஸ் இன் எய்ட் இருக்கலாம். நம் ராஜ்யத்திற்குள்ள பங்கு 16 கோடியிலிருந்து 19 கோடி அளவிற்குத்தான் இருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்கள் தங்கள் கோட்டாவைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்களா, இல்லையா என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் இங்கு நம் ராஜ்யங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக வசூல் செய்வதில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறோம். அது, மக்கள் கேட்ட வரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். திட்டங்களும் வெற்றிகரமாக நடந்திருக்கின்றன

22nd July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

என்பதில் மாறுபட்ட கருத்து இருக்க முடியாது. இப்போது நான்காவது பைனான்ஸ் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர் அதன் சேர்மனாக இருப்பதால் சங்கடமாக இருக்குமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கை, பூரா வருவாய் துறையும் மத்திய சர்க்காருக்குப் போவதால், அதிகப்படுத்தி வாங்கி நம் நிதி நிலையை அபிவிருத்தி செய்ய கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்காக மெமோரண்டம் தயாரித்து கமிஷனிடம் கொடுக்கும்போது இந்த சபை முன் அதை வைத்து இந்த சபையின் ஆதரவைப் பெற்று, இந்த சபையின் கருத்தை அறிந்து பைனான்ஸ் கமிஷனின் முன் நம் யோசனையை வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம் மான்யக் கோரிக்கையை கேட்கப்பட்டிருக்கும் தொகை பெரும்பாலும் நல்ல திட்டங்களுக்காகவே கேட்கப்படுகிறது. வைத்திருக்கும் திட்டங்களில் ஆட்சேபிக்கக் கூடியது இல்லை. வேளாண்மைத் துறையில் தீவிர சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்கிற முயற்சி இருக்கிறது. முயற்சிதான் இருக்கிறதே தவிர அது வெற்றி அடையுமா? இத்துறையில் போட்ட இலக்கு என் நிறைவேறவில்லை? நம் உணவு நிலையைச் சமாளிக்கும் அறிஞரி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நம் தேசத்தில் அந்த நிலை இருக்கிறதா, நம் ராஜ்யம் என்று தனியாக இல்லை, தேசத்தில் உள்ளது நம்மையும் பாதிக்கும், நிலைமை கவலையாக இருக்கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்திப் பெருக்குத் திட்டம் அதிகப் பலனைத் தருவதாக இருக்க வேண்டும். கூட்டுறவுப் பண்ணை முறையிலும் அரசாங்கமே நேரடியாக நடத்தும் பண்ணை முறையிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னதைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கே நம்பிக்கை இருக்கிறதா இல்லையா என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஒரு விமானத்திற்கு விபத்து ஏற்பட்டால் விமானத்திலேயே போகக் கூடாது என்றிருக்கக் கூடாது. ஒரு பண்ணையில் ஒரு கோளாறு ஏற்பட்டால், அரசாங்க விதைப் பண்ணையில் தவறு ஏற்பட்டதால் அதனால் அரசாங்கம் நடத்துவது எல்லாமே மோசம் என்ற முடிவிற்கு வர முடியாது. உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும். உற்பத்தியான பொருள்களை அரசாங்கமே ஏற்று விறியோகிப்பதில் எந்தளவிற்கு அரசாங்கம் ஈடுபடுகிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் விலைவாசியை ஓரளவில் நிறுத்தி வைக்க முடியும். ஆகவே கொள்முதல் செய்வது அவசியமாகிறது. உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தையும் அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என்பது அவசியமாகிறது. உற்பத்தியான பொருள்கள் மக்களுக்கு நியாய விலையில் கிடைக்க வில்லையென்றால் எவ்வளவு திட்டம் போட்டு வெற்றி பெற்றாலும் என்ன பிரயோஜனம்? நம் பட்ஜட் 1956-57-ல் 56 கோடி இருந்தது. 1964-65-ல் 140 கோடி. இதையும் சேர்த்தால் 142 கோடி ஆகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கடைசி ஆண்டில் 150 கோடி அளவிற்கு வளரலாம். பழைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிருந்து விடை பெற்றுக் கொள்ளும்போது 100 கோடி ஆக்கிப் பார்க்கவில்லையே என்ற வருத்தத்தோடு போனார்கள். இப்போது

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd July 1964]

150 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு விரிவடைந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் என்ன பலன்? மக்களிடம் அதிருப்திதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்களின் பதில் யாருக்கும் திருப்தியளிக்கவில்லை. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது என்ற நம்பிக்கை ஊட்டப்பட்டது. அமைச்சர்கள் கூடி என்ன முடிவு எடுத்தார்கள்? ஒரு முடிவும் எடுக்காமல் கலைந்து விட்டார்கள். தென் பிராந்திய உணவு அமைச்சர்களும் மத்திய உணவு அமைச்சரும் கூடிப் பேசினார்கள். என்ன முடிவு எடுத்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. இருந்த கட்டுப்பாட்டையும் ரத்து செய்து விட்டு இஷ்டம் போல் வாங்கலாம், விற்கலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். இதனால் விலை அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது. விலைவாசியை ஒரே நிலையில் வைக்க வேண்டும். விலைகளை ஏற்றிக்கொண்டு போகக் கூடாது. அரசாங்கமே விலைவாசியை உயர்த்தும் ராக்கட் மாதிரி ஆகிவிடுகிறது. பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள். “உயர்ந்தால் என்ன? சக்தி இல்லாதவர்கள் நடந்து போங்கள்” என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் பார்த்தேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அப்படி யாரும் சொல்ல வில்லை. அதை வேறு நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: சொல்லாமல் இருந்தால் சந்தோஷம். அதுமாதிரி பதில் யாரும் சொல்ல வேண்டாம். விலை ஏறினால் சாப்பிடாமல் இருங்கள் என்று சொல்லி விடாமல் இருக்கவேண்டும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை போதாது. உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் திட்டத்தில் வெற்றி பெற்றோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காலம் கடத்தியாகிவிட்டது. ஏழெட்டு ஆண்டுகளாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்; அவை நிறைவேறவில்லை. மூன்று நாட்களுக்கு மேல் ஒருவன் பட்டினி கிடந்தால் கிளர்ச்சி செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. மக்கள் பொறுமையைச் சோதிக்க வேண்டாம். விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது மிக அவசியமாக இருக்கிறது. அதிலே தனியாக அதிகாரிகள் போட்டுப் பணம் கேட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரி என்ன செய்யப்போகிறார் என்று தெரியவில்லை. கொள்முதலே ரத்து செய்தாகிவிட்டது. இனிமேல் இது சம்பந்தமாக இந்த அதிகாரி என்ன செய்யப்போகிறார், இவருடைய வேலைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூற வேண்டும், அல்லது இனிமேல் எந்தத் துறையில் கட்டுப்பாடு வரப் போகிறது என்பதைப்பற்றியாவது விளக்கம் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விற்பனைவரி வசூல் செய்வதைப்பற்றியும், அதற்காக எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் பற்றியும் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதன் மூலம் 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வரும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

22nd July 1964]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்].

விற்பனை வரியைக் கொடுக்காமல். சர்க்காரை ஏய்ப்பவர்கள் மீது தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய எல்லோரையும் நாம் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் பழைய சட்டசபைக் கூட்டங்களிலும், முன்பும், ஏதோ விற்பனை வரி அதிகாரிகள் எல்லாம் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்ற குறையை எல்லோரும் சொன்னார்கள். அதைச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருந்தார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. அதைச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு வியாபாரிகளோடு அதிகாரிகள் ஒத்துழைத்து வாக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. இதன் காரணமாக வழக்குகள் கூட பெருவாரியாக இல்லாமல் இருந்தது. வக்கீல்களுக்குக் கூட வருமானம் குறைந்தது. என்ன முறையில் கணக்கைச் சரியாக எழுதிக் காட்ட முடியும் என்பதில் பல சார்ட்டர்ஸ் அக்கௌண்டன்ட்ஸ் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள். இவர்களுக்கு இந்தத் துறையில் கிடைத்த வருமானத்தைப் போன்று வேறு எந்தத் துறையிலுள்ளவர்களுக்காவது வந்திருக்குமா என்பது சந்தேகமே. வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்து அதற்காக தீவிர நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்ற அதிகாரிகளைப் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டுதலை யாருக்குச் செலுத்துவது என்பது முக்கிய மல்ல; தீவிரமாக யார் நடவடிக்கை எடுத்திருந்தாலும் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டியதுதான். ஆனால் இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசித்துப் பார்க்கும்போது, ஜனங்களிடம் பெரியதொரு ஊளர்ச்சியை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகள், மக்கள் ஆத்திரமடையக் கூடிய வகையில் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறார்கள். ஏதோ வைக்கோல் வண்டிகளையும் சாதாரண ஆட்களையும் பிடித்து வழக்குகளைப் போடுவதின் மூலமாக மக்களின் மத்தியில் ஆத்திர மேற்பட்டு இதைப்பற்றிய ஒரு அரசாங்க உத்தரவைப் பெற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் விரும்பக்கூடிய அளவில் வியாபாரிகளோடு ஒத்துழைப்பதற்கு வழி செய்கின்ற முறையில், இதை உண்டுபண்ணுகிறார்களா என்பதை நாம் மிக ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ ஜனங்கள் கூச்சல் போடவேண்டும், அதன் மூலமாக அரசாங்கம் ஏதாவது உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அதைச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு அதிகாரிகள் வியாபாரிகளோடு ஒத்துழைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த முறையில் சில சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே அதிகாரிகள் நிதானமாகவும், உறுதியாகவும் இதில் போகவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இதில் கவனம் செலுத்தி தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, கல்வி சம்பந்தமாக, நான்கு புதிய கல்லூரிகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு செய்தும் பலன் என்ன? இந்த வருடமும் பார்த்தோம், எங்கு பார்த்தாலும் மக்களிடம் அதிருப்திதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பி.யு.ஸி. க்கு மாணவர்களைச் சேர்க்கும் விஷயத்தில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd July 1964]

அரசாங்கக் கல்லூரியில் மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்புக்கு, காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ.-க்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதில் எனக்குப் பொறுமை இல்லை. ஏனென்றால் இதில் வாழ்த்துக்களை விட, வசவுகள்தான் அதிகம் கிடைக்கும் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எம்.எல்.ஏ.-க்களை இதில் போடுவது மிகவும் தவறு என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எம்.எல்.ஏ.-க்களை இந்த வம்புக்கு இழுக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது. தனியாக இதற்கு ஒரு கமிட்டியைப் போட்டும். மாவட்ட ரீதியாக எத்தனை ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன என்று பார்த்து தகுதிக்குத் தகுந்தவாறு அனுமதி கொடுக்கட்டும், அதே போன்றுதான் தனியார் நடத்தும் கல்லூரிகளிலும் அந்தந்த மாவட்டத்திலுள்ள கமிட்டியின் மூலமாகத்தான் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறை இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் சொந்தக்காரர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டார்கள், மதம், ஜாதி, இந்த அடிப்படையில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள் என்ற புகார்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். சில தனியார் கல்லூரிகளில் 400-க்குக் குறைந்த மார்க் உள்ளவர்களை சேர்க்க மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் 290, 270 மார்க் வாங்கினவர்களை எல்லாம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் மக்களிடத்தில் பெரும் அதிருப்தி இருக்கிறது. ஆகவே இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடரக்டர் ஆஃப் விஜ்லன்ஸ் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூறிக் கொண்டு முடித்து விடுகிறேன். இதற்காகத் தனியாக ஒரு அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறோம். இவருக்கு விசாரணை செய்யக் கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறதா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. பொதுவாக மாவட்டத்தில் நேரிடையாக அதிகாரிகளிடத்தில் சென்று தங்கள் குறைகளைச் சொல்வதற்கு மக்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்க வேண்டும். லஞ்ச ஒழிப்புக்காக நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்போது, லஞ்ச ஒழிப்புக் கமிட்டி செய்த சிபாரிசுகளையும் பரிசீலனை செய்து மேற்கொள்ளப்படவேண்டும். லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்கத்தில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது, ஏன் இந்த லஞ்சம் ஏற்படுகிறது என்பதைத்தான். எங்கு பார்த்தாலும் நிர்வாகத்தில் கால தாமதம் ஏற்படுவதும் ஒன்று. இதை மாற்ற வேண்டும். அதேபோன்று லஞ்சத்திற்கு எதிராக வளருகின்ற மனப் பான்மையை வளர்க்கவேண்டும். லஞ்சம் என்பது கீழே இருப்பவர்களிடம் மட்டும் நடக்கவில்லை, மேலேயிருந்து இதைப் பார்க்க வேண்டும். அதோடு சபாநாயகர் அவர்களைத் தலைவராகப் போட்டு Code of Conduct for Legislators and Ministers என்ற ஒரு முறையை நாம் ஏற்படுத்தி வைத்திருப்போமானால், நன்றாக இருக்கும். அதை யார் ஆரம்பிப்பது என்று பார்க்கக் கூடாது. நாமேதான் முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு நாம் முதற்படியாக இருக்கலாம். இன்றைக்கு லஞ்சம் காங்கட்கூடியவர்கள் அதிகாரிகள் மட்டும்தான் என்று எண்ணக் கூடாது. உத்யோகப்பற்றற்றவர்களிடம் இந்த லஞ்சம் இருந்து வருகிறது. பஞ்சாயத்துக்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியனிலும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. முன்னால் தாசில்தாரிடம் லஞ்சம்

22nd July 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கொடுத்து வாங்கக்கூடிய சலுகையை இப்போது பஞ்சாயத்து சேர்மெனிடமிருந்தோ அல்லது பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடமிருந்தோ பெற்றுக்கொள்கிறோம். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். ஆகவே அதிகாரிகள் மட்டும் தான் இதில் குற்றவாளிகள் என்று எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை. லஞ்சம் ஒழிப்பது என்ற முறையை நாம் மேலேயிருந்து ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற்கு வசதியாக நாம் Code of Conduct for Legislators and Ministers— என்ற முறையை வகுத்து, சபையில் கொண்டு வந்து அதை விவாதித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது நம் முன் வந்திருக்கிற உபரி செலவை அங்கேரிப் பதற்குரிய மானியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியைப்பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். விற்பனை வரி தகிடுதத்தத்தால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரசுக்கு நஷ்டம் வருகிறது, வந்துகொண்டேயிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். செம்மையான முறையில் இந்த விற்பனை வரி முழு வதும் வசூல் செய்யப்படுமானால், தேற்று நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்களே, நிலவரியை நீக்கிவிட்டால், எந்த வருமானத்தைக் கொண்டு அதை நிரப்புவது என்று? இந்த வரியைக்கொண்டு நிலவரியால் ஏற்படுகின்ற துட்டியை நிரப்பலாம் என்பதை ஆணித்தரமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே வரி தகிடுதத்தத்தைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கிற அதிகாரிகளுக்குப் பூரணமான சுதந்திரத்தையும் அதிகாரங்களையும், வாய்ப்பையும் வழங்கவேண்டும். அந்த முறையில்தான் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து, ஆட்சிக்கு உதவி செய்ய முடியும். அதே நேரத்தில் இந்த அதிகாரிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும், அதாவது உடலுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்ற பொருளில் அல்ல; செயல்புரிய, தடையில்லாத, எல்லா வகையிலும் அதிகாரிகளுக்கு உறுதி கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய, இனிமேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வெளியே வரும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் திருப்திகரமாக இருக்கிறது என்கிற அளவில் சொல்லி, இந்த முறையை உறுதிப்படுத்தும் அளவில், மேலும் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி, கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி, பல முறை இந்த மன்றத்தில் என் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்தி வந்திருக்கிறேன். ஒரு முறை நான் எனது கருத்துக்களைச் சொல்லி முடித்ததும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், “அவர்கள் சொல்லுவதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வரையிலும், ஒரு பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதை மிகுந்த புண்ணோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மூன்றாவது, நான்காவது வகுப்புக்களுக்கெல்லாம் அதில் படிக்க

[திரு. சா. கணேசன்]

[22nd July 1964]

கிற பிள்ளைகள் தூக்க முடியாத அளவுக்கு நோட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்கவேண்டுமென்ற கட்டளைகள் இருக்கின்றன. இது கல்வித் துறைக்கு இருக்கின்ற ஒரு சாபக் கேடு. பள்ளிப் படிப்பு எல்லாம் முடிந்த பிறகு நோட்டுப்புத்தகங்களைப் பார்க்கும்போது, அதில் கால்வாசி கூட பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நம்மால் கண்டு கொள்ள முடியும். அன்றைய தினம் நான் கூறியதை அப்போதிருந்த அமைச்சர் அவர்கள், கல்வித்துறை அதிகாரிகள் எல்லோரும் மிகவும் பாராட்டி னார்கள். ஆனால் பயனைத்தான் இன்னும் காணோம். இதற்கென்று தனியாக ஓர் உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். “இளம் பிள்ளைகளுக்கு இத்தனை நோட்டுப் புத்தகங் களுக்கு மேல் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது சட்ட விரோதமானது; ஆசிரியர் அதற்குப் பதில் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்; அல்லது பள்ளி நிர்வாகம் அதற்குப் பதில் சொல் லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது” என்று விதிக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் 40 புத்தகங்கள், 50 புத்தகங்கள், 200 பக்கங்கள், 400 பக்கங்கள்; இவ்வளவும் ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கும் குழந்தைக்கு. இது அநியாயமான நியதி என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இனி, பாடப் புத்தகங்கள் நம் சர்க்காரே அச்சிட முன் வந்திருக்கிறது. அதனாலே பலன் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க் கிறோம். அதைப்பற்றி இப்போது நான் ஒன்றும் சொல்லுவதற் கில்லை. காலம் போகப் போகத்தான் அதனுடைய பலனைப் பற்றியோ, அதிலுள்ள குறையைப் பற்றியோ விமர்சிக்க முடியும். புத்தகங்களுக்கு அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற விலை அக்கிரமம் என்று நான் சொல்லவில்லை—நியாயமான விலை தான். ஆனால் புத்தகங்கள் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறார்கள், வியாபாரிகளுக்குக் கழிவு கிடையாது, அதாவது டிஸ்கவுண்ட் கிடையாது என்று. ஆனதால் அதை வாங்க, விற்க வியாபாரிகள் முன்வர மாட்டார்கள். வாங்கினால் கூடுதலாக விலை வைத்து விற்க முடியாது. ஆனால் சர்க்காருக்குத் தான் தெரியுமே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எத்தனை பள்ளிகள் இருக்கின்றன என்று, ஆங்காங்கு டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆஃபீஸர்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ் இருக்கிறார்கள். அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள பள்ளிகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தக்கவாறு அந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்குச் செல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அது போக, புத்தகம் வெளியிடும் நிலையில் இருக்கிற குற்றச் சாட்டுகள். இதோ கையிலே வைத்திருக்கிறேன்; அரசாங்கத்திலே அச்சப் போட்ட புத்தகம். சிவப்பாக இருக்கிற புத்தகம் ஐந்தாம் படிவத்திற்கு. பச்சையாக இருக்கிற புத்தகம் நான்காம் படிவத்திற்கு. ஐந்தாம் படிவத்திற்கான புத்தகம் 18 பாயிண்ட் டைப்பிலே அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 7-வது லெஸனை

22nd July 1964] [திரு. சா. கணேசன்]

எடுத்துக்கொள்கிறேன். “This is my shirt, what colour is it?” இப்படி சென்டென்ஸ் வருகிறது. இது ஐந்தாம் படிவத்திற்கு. இப்போது நான்காம் படிவத்திற்கான புத்தகத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் புத்தகம் அச்சிடப்பட்டிருப்பது 12 பாயிண்ட் டைப். இதிலும் 7-வது லெஸனில் முதல் சென்டென்ஸ் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். “There are two men on the road in front of the school” இந்த சென்டென்ஸில் மூன்று ப்ரிபோ ஷிஷன். இதைப் படித்த பிறகு அந்தப் புத்தகத்தை என் படிக்க வேண்டுமென்று புரியவில்லை. பெரிய வகுப்புக்குப் பெரிய எழுத்து; சிறிய வகுப்புக்குச் சிறிய எழுத்து என்ற விதியா? இந்த மாதிரி பாடப் புத்தகங்களை அமைக்கிறார்கள், அச்சிடுகிறார்கள் என்றால் நமது நாட்டில் கல்வி எங்ஙனம் உருப்படி ஆகும் என்று கேட்டால் குற்றம் சுமத்துவதாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். நியாயமான, சட்ட ரீதியான முறையில் குறை சொல்லுகிறேன். இதை நிவர்த்திக்க வேண்டாமா? இது மாதிரி பல பிழைகள் உள்ளன. மற்ற எல்லாப் புத்தகங்களையும் கூடக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நேரம் இல்லை என்று சொல்லுவதால் இந்த ஒன்றிரண்டோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். அதோடு மற்றொரு வேடிக்கை என்ன என்றால் நான்காவது படிவத்திற்கு எத்தனை பாடங்கள் என்றால் 29 பாடங்கள் வருகின்றன. அதே நேரத்தில் ஐந்தாவது படிவத்திற்கு 24 பாடங்கள்தான் வருகின்றன. 24-வது பாடத்தின் சென்டென்ஸைப் படிக்கிறேன். Murugan was a cap seller. He sold caps. They were cheap. இது ஐந்தாவது படிவத்தின் இறுதிப் பாடத்தின் சொற்றோடர்கள். நான்காவது படிவத்தின் சொற்றோடர் எப்படி இருக்கிறது என்று ஏற்கனவேயே பார்த்தோம். பாடங்களை எப்படி அமைப்பது என்பதில் நமது புறங்கால முறைகள் நமக்குத் தெரியும். தமிழ் மட்டுமல்ல, பிற்காலத்தில் ஆங்கிலம் வந்த பிறகு கூட Nelson Reader, Harihara Iyer's Primer Longmans, Oxford முதலிய புத்தகங்களை ஒப்பிடவேண்டும். இவர்களெல்லாம் ப்ரைமரி லெஸனிலிருந்து க்ராஜுவேட் லெஸன் வரையில் அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். முதல் பாடத்தில் இத்தனை சொற்கள் வரும், அடுத்த பாடத்தில் இந்தச் சொற்களோடு இத்தனை சொற்கள் கூடும் என்று வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் ஆத்திச்சூடியில் எத்தனை சொற்கள் இருக்கின்றன? இந்த மாதிரி கன்ஜங்க்ஷன், ப்ரிபோ ஷிஷன் இல்லாமல், ‘அறம்’, ‘செய’ ‘விரும்பு’ என்று வார்த்தைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு மேலே, கொன்றை வேந்தனை எடுத்துக்கொண்டால் ‘அன்னையும்’ ‘பிதாவும்’, ‘முன்னறி’, ‘தெய்வம்’, என்று கன்ஜங்க்ஷன் எல்லாம் வரும். இப்படி இருக்கிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ்நாட்டில் இருந்த அழகு. அதைப் புரிந்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் நாம் ஒரு அளவிலாவது செம்மைப்படுத்த சொற்கள் இருக்கின்றன? இந்த மாதிரி கன்ஜங்க்ஷன், ப்ரிபோ ஷிஷன் வேண்டாமா? இதைக் கவனித்து குறைகளை அசுற்றுவது ஆட்சியாளர்களுடைய கடமை.

[திரு. சா. கணேசன்]

[22nd July 1964]

அது நிற்க, நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறேன். நமது மாநிலத்தின் இலச்சினை, அதாவது க்ரெஸ்ட் இன்னும் திருந்தவில்லை. இப்போது நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள 'உப மானியக் கோரிக்கைகளும் விரிவான துணை மதிப்பீடுகளும்' என்ற புத்தகத்தில் பார்த்தால் அந்த க்ரெஸ்ட்டின் நடுவிலே, கோபுர ஸ்தூபிகளின் நடுவில் ஒரு பூ மாதிரி இருக்கிறது. மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களிடமிருந்து நமக்குக் கிடைத்த இன்விடேஷனில் பார்த்தால் அங்கு பெரிய மலர் போல, ஸ்டார் மாதிரி, இருக்கிறது. அதைத் தவிர நமக்குத் தருகிற கூடுகள் இருக்கின்றன. அதிலே பார்த்தால் நான்கு ஸ்தூபிகளுக்கு நடுவில் ஒரு கொடிக் கம்பு மாதிரி இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் இப்போதுதான் நான் வாங்கிக்கொண்டு வந்தேன். இந்த நிலையில் இருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் நமது க்ரெஸ்ட் இருக்குமானால், நமக்கு இது குறைவு இல்லையா? பார்க்கிறவர்கள் இழிவாகக் கருத மாட்டார்களா? எல்லாவற்றிலும் ஒருமுகம் வேண்டுமென்று பேசுகிறபோது, நமது ஆட்சிக்குரிய, நமது மாநிலத்துக் குரிய இலச்சினையில் கூட ஒரு நிலை இல்லையென்றால், அதைப்பற்றி என்ன சொல்வதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. ஐம்பது பேர்களைக் கொண்டு காக்கா போடச் சொன்ன மாதிரி ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு தோற்றமுள்ளதாயிருக்கிறது. இது கேவலம் இல்லையா என்பதை உணரவேண்டும். அரசாங்கத்திலே என்ன எஸ்டிமேட் போட்டிருக்கிறார்களோ அந்த எஸ்டிமேட்டில் 75 சதவிகிதம் அளவில் கீ-ட்ராயிங், ப்ளாக் மேக்கிங், எம்போலிங் டை எல்லாம் செய்து தர முடியும் என்னாலேயே. இதற்கு மேல் சொல்வது அதிகப் பிரசங்கம் ஆகும் என்று சொல்லி நிறுத்திக் கொள்கிறேன். காண்ட்ராக்ட் என்ற போரில்கூட எடுத்துக் கொள்ளத் துணிகிறேன் என்றால் காண்ட்ராக்ட்டுக்காக நான் வரவேயில்லை, அவ்வளவு அழுத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். இதைத் திருத்த வேண்டுமது இன்றியமையாத கடமை. அதையும் உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இது பொறுத்துக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று அல்ல என்று விண்ணப்பித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி, இப்போது (உபமானியக் கோரிக்கை விளக்க உரையைக் காட்டி) இதையெல்லாம் நமக்கு அச்சிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைக் கூட கனம் அமைச்சரிடம் காட்டினேன். “கண்ணைக் குத்துகிறது” என்று சொன்னார்கள். இந்தப் புத்தகத்திலேயே எத்தனை வகையான டைப்புகள்? இதிலே ‘தி’, ‘து’, ‘னை’, ‘அ’ எல்லாம் வேறு டைப். மற்றதெல்லாம் தின் ஃபேஸ். இவை மட்டும் திக் ஃபேஸ். பாடி, பாயிண்ட் எல்லாம் எவ்வளவு முக்கியமோ அதே போல ஃபேஸும் முக்கியம். ஒரே பாயிண்டில் ரோமன் ஆக இருக்கும், இட்டாலிக்காக இருக்கும், தின்னாக இருக்கும், திக்காக இருக்கும் டைப்புகள் எல்லாவற்றையும் அபேதகமாகப் போட்டு கண்ணைக் குத்துவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரி இருப்பது நமக்குக் குறைவு இல்லையா? அச்சுத் துறையில் எல்லா மாநிலங்களையும் விட நம் மாநிலம் முன்னணியில் இருக்கிறது. எல்லாக் காட்சிகளிலும் போட்டிகளிலும் நமது மாநிலம் வென்று வருகிறது. இதற்கு நமது சர்க்கார் அச்ச ஆஃபீஸ்

22nd July 1964]

[திரு. சா. கணேசன்]

மட்டும் விதி விலக்காக இருக்க வேண்டுமா? அல்லது திருஷ்டி பரிகாரமாக இருக்க வேண்டும் என்று இப்படிச் செய்கிறதா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இனி, இது மாதிரி ஆசிரியர்கள் விஷயங்கள், மற்ற விஷயங்கள் எல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சொல்ல அதிக நேரம் இல்லை. சொற்களைச் சொல்லும்போது கூட அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். எங்களைப் போன்றவர்கள் கேட்கும்போது 'சிறு நீர்ப்பாசனம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆங்கிலத்திலும் வாட்டர் இர்ரிகேஷன் என்பதில்லை; அது இர்ரிகேஷன் தான். இர்ரிகேஷன் என்றால் காற்றையும் மண்ணையும் இர்ரிகேட் பண்ணப் போகிறோம்? நீரைத்தான் இர்ரிகேட் பண்ணவேண்டும். பாசனம் என்றால் போதும், 'உளவு நாய்' என்று சொன்னால், அதைக் கிண்டல் செய்யப்படாது. 'போலீஸ் நாய்' என்று சொன்னால் ஒரு மாதிரியாக இருக்கிறது என்று மாற்றிச் சொல்லுகிறோம். 'உளவு நாய்' என்று சொல்லும் போது 'நாயைக் கொண்டு உழுவதா' என்று கிண்டல் செய்யாமல், ஒழுங்காகச் சொற்களை அமைத்துப் பழக்கத்தில் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நிறைய விஷயங்கள் இருந்தாலும் நேரம் இன்மை காரணமாக முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அந்தப் புத்தகங்களை இப்படிக் கொடுங்கள். நான் அதிலேயே வேறு பாடம் படித்துக் காட்டுகிறேன்.

திரு. சா. கணேசன்: வேறு இடத்தில், தயாரிப்பாளர்கள், தவறிப் போய்ச் சரியாகச் செய்திருக்கலாம். ஆனால் நான் காட்டிய பகுதிகள் ஏன் இப்படி இருக்கின்றன என்பதுதான் கேள்வி.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு ரூ. 2 கோடி 82 லட்சத் திற்கு துணை மான்யக் கோரிக்கைகள் இந்த மன்றத்தினுடைய ஆய்வுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ரூ. 2 கோடி 82 லட்சத்தில் புதிய பணிகளுக்கென்றும், சில வளர்ச்சிக்குரிய பணிகளுக்கென்றும், விவசாயத்தை வளர்ப்பதென்றும், சிறிய, நடுத்தர நீர்ப்பாசனத்திற்கு என்றும் தொகைகள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மதிப்பீடு செய்கின்ற வகையிலே, இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் சிலபல குறைபாடுகளை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். மதிப்பீடு வருகிற வகையிலே, துணை மதிப்பீடுகளில் கோரிக்கைகள் கேட்டு, பிறகு அவை நிறைவேற்றப்படுமால் திருப்பித் தருகிற 'அத்தகைய குறைபாடுகள் வந்து போகின்றன. இலாகாவினர் எந்தெந்த இனத்தில் எந்தெந்த அளவுக்குச் செலவிடவேண்டும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக முன் கூட்டியே திட்டமிடாததன் காரணமாக சிலபல துறைகளிலே ஏராளமான தொகை தேங்கிக் கிடக்கவும், கடைசி நேரத்தில் பார்த்து, மார்ச்சுத் திங்களில் அவற்றைத் திருப்பித் தரவும், அதனால் எந்த இனத்திற்கு தேவைப் படுகிறதோ அந்த இனத்திற்குச் செலவிடப்பட முடியாத சூழ்நிலை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd July 1964]

ஏற்படுகிறது என்ற குற்றச் சாட்டை ஆண்டுதோறும் நடைபெறுகிற விவாதத்தின்போது பல மன்ற உறுப்பினர்கள் சுட்டிக் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் கூட அந்த நிலைமை சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இந்தப் பிரச்சனையில் அரசு முக்கியமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். திட்டமிடுகிற வகையிலே முறையாக, செம்மையாக முன்கூட்டியே ஆராய்ந்து, தேவைப்படுகிற அளவுக்கு துணைமான்யக் கோரிக்கைகள் கேட்பதற்கும், அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்குமான முயற்சிகளை அரசினர் மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். இதைப்பற்றிக் கூட பொதுக்கணக்குக் குழு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. நான் மீண்டும் அதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

“ரெவின்யூ செலவினங்கள் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டனவா என்பதும், துறைகள் நமக்கு வழங்கப்பட்ட நிதிகளை ஒழுங்கான முறையில் செலவிடுகின்றனவா என்பதும் கண்காணிப்பதற்காக நிதித் துறையினர் மேற்கொண்ட கட்டுப்பாடு நடவடிக்கைகள் நடைமுறையில் கொண்டுவரப்பட்டனவா என்பதும் நிதித் துறையினரால் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு பரிசீலனை செய்கையில், நிர்வாகப் பணிகள் விஷயமாக அதிகரித்து வருகிற செலவுகளையும் சமூக அபிவிருத்திப் பணிகளின் விஷயமாக அதிகரித்து வருகிற தேவைகளையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். மேலும், நிதித் துறையினர் தங்களது மதிப்பீடுகளை உண்மை நிலைக்கேற்ற அடிப்படையில் தயாரிக்க வேண்டும்.” என்று ஆண்டுதோறும் பொதுக்கணக்குக் குழு வற்புறுத்திக் கொண்டே வருகிறது. இந்த ஆண்டும் இதை பொதுக்கணக்குக் குழு மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது. இதில் அரசினர் மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மேலும்,

“மூலதனப் பிரிவிலும், மாநில அரசினர் வழங்கும் கடன்களும் முன் பணங்களும் என்பதன் கீழும் வராமலான தொகை மிகுந்து விட்டது.”

என்ற தன்மையையும் பொதுக்கணக்குக் குழு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. மேலும் சொல்லுகிறபொழுது,

“துறைகள் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டிய வேலைத் திட்டங்களை திட்ட மதிப்பீடுகளில் சேர்ப்பதற்கு முன்பாக அவற்றின் விவரங்களைத் தயாரித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிரஸ்தாப நிதியாண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டுவிடும் என்று நியாயமான நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய வேலை திட்டங்கள் மட்டுமே சேர்க்கப்படுவதற்காக நிதித் துறையினர் தீவிரமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும்”

என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது பொதுக் கணக்குக் குழு.

அரசினர் பல்வேறு துறைகளுடைய அலட்சியப் போக்கின் காரணமாகவோ என்னவோ, மேலெழுந்தவாரியாகத் திட்டமிடுவதன் காரணமாகவோ என்னவோ சில துறைகளில் அதிகமாக துணைமான்யக் கோரிக்கைகள் கேட்டுப் பெற்று, கடைசியில் செலவழிக்க முடியாத அளவுக்கு, திருப்பித் தருகிற அளவுக்கு, நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. திட்டமிடப்பட்டு, இவ்வளவுதான்

22nd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செலவாகும் என்று தெரிந்திருந்தம்கூட, அதை முன்கூட்டியே கேட்காத அளவுக்கு, அடையாளமாக ஒரு தொகை பெற்று, பிறகு அதிகமாகக் செலவழிக்கும் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து அரசு அவற்றை மாற்றி அமைத்தால் தான், இத்தகைய மான்யக் கோரிக்கைகளின் தொகையை உண்மையாகவே தேவைப்படுகிற அளவுக்கு செலவிடுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும்.

மேலும், சிக்கன நடவடிக்கையை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று முன்பு நமது நிதி அமைச்சராக இருந்தவர் இந்த மன்றத்தின் முன் எடுத்துரைத்தார். எந்த வகையிலே சிக்கன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன இதுவரையிலே என்பது தெரியவில்லை. எந்த ஒரு துறையிலும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, அதன் காரணமாக செலவினத்தைக் குறைக்க எந்த முயற்சியும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. துணை மான்யக் கோரிக்கைகளில் கூட சில புதிய துறைகளிலே புதிய நிர்வாக அமைப்பு ஏற்படுத்தித் தீரவேண்டிய அளவுக்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக சிறிய ஆயுதத் தொழிற்சாலைக்காக ரூ. 3 லட்சம் துணை மான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. வேறு சில நிர்வாக அமைப்புகளும், தனித் தனியாக துணைமான்யக் கோரிக்கைகள் கோரப்பட்டிருக்கின்றன. சிக்கன நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு, வேறு பல துறைகளில் மிகுந்திருக்கிற அதிகாரிகளையும், அலுவலர்களையும் இதில் மாற்றிக் கொள்வதற்கு வழிவகை கிடைக்காதா என்பதைப் பார்த்து, இதன் மூலம் ஏற்படும் அதிகச் செலவினத்தைக் குறைப்பதற்கு வழிவகைகள் கிடைக்குமா என்பதையும் அரசினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிக்கன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்று இந்த மன்றத்தில் முன்பு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அது முறைப்படி நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக இதுவரையில் தெரியவில்லை. அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை. எந்தெந்த இலாகாவில் செலவினத்தைக் குறைப்பதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதற்கான அறிக்கையும் தயாரித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, சிக்கன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வளர்ந்து வருகிற செலவினத்தைக் குறைப்பதற்கு அரசினர் உறுதியாக முன் வருதல் வேண்டும். அப்படி வந்தால்தான் இப்படிப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் அதிகமாக வளராமல் இருப்பதற்கு வழிவகைகள் ஏற்படக்கூடும்.

கல்வி நிலையைப்பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கல்வியைப் பெறவேண்டும் என்ற ஆர்வம் எங்கு பார்த்தாலும் வளர்ந்து வருகிற அத்தகைய தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இந்த ஆண்டு மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு எவ்வளவு தொல்லைகள் பட்டார்கள், துயரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான அவசியத்திற்குத் தள்ளப் பட்டார்கள் என்பதை அத்தனை பேர்களும் நன்கு உணர்கிறோம். இந்த ஆண்டில் 100-க்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd July 1964]

திறக்கப்பட வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையை வைத்துப் பார்த்தால், அடுத்த ஆண்டு எப்படிப்பட்ட நிலை உருவாகுமோ என்று அச்சப்படவேண்டிய அவசியத்திற்கு நாம் ஆளாகியிருக்கிறோம். 10-வது வகுப்பிலே படித்து வருகிற அத்தனை மாணவர்களையும் ஏற்றுக் கொள்கிற அளவுக்கு கல்லூரிகளில் இடங்கள் ஏற்பாடு செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால், இல்லை. தேறி வருகிற மாணவர்களில், அவர்களில் வேறு பல பணிகளை ஏற்றுக்கொள்ளச் செல்லுபவர்களைத் தவிர, கல்லூரியில் படித்து தங்களுடைய படிப்பை உயர்த்திக்கொண்டு, மேல் படிப்புக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று எண்ணுகிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு, அதற்குத் தேவையான அளவிற்கு கல்லூரிகளில் இடம் ஒதுக்கப் பட்டனவா என்று கணக்கு எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அந்தக் கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் ஏற்பட்டிரா. இம்மாதிரி முன் கூட்டியே திட்டமிடாததன் காரணமாக இப்பொழுது சில பல இடங்களில் நாம் பத்திரிகைச் செய்திகள் படிக்கிறோம். மாணவர்கள் பி.யூ.சி. வகுப்பில் சேருவதற்காக பல கல்லூரிகளில் அலைந்து திரிந்து இடம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் தற்கொலை செய்து கொண்டு இறந்தார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. செய்தித் தாள்களில் நாம் ஒன்றுக்கு ஒருவர் இருவர் இம்மாதிரி தற்கொலை செய்து கொண்ட செய்தியைக் கண்ட வண்ணமாக இருக்கிறோம். இன்னமும் மாணவர்கள் அலைந்து திரிந்த வண்ணமாக இருக்கிறார்கள், இடம் கிடைக்காமல். கல்லூரியில் சேருவதற்கான உரிமை பெற்றிருப்பவர்களுக்கு, வாய்ப்பு கிடைக்காது தவிக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், இடம் கிடைக்காமல் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

பொறி இயல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் சேருவதற்கு முதலில் தனித்தனியாக அந்தந்தக் கல்லூரியில் இருந்த முறையை மாற்றி, அதற்கு என்று ஒரு குழு ஏற்படுத்தி அத்தனை கல்லூரிகளுக்கும் மாணவர்களைத் தேர்ந்து எடுக்கிற ஒரு குழுவை அமைத்து, அந்தக் குழுவினர் மாணவர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து அந்தந்தப் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கும், அந்தந்த மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கும் மாணவர்களை அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல, இப்பொழுது நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதனால் கலைக்கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்களைப் பொறுக்கியெடுத்து மாணவர்களை அனுப்பி வைப்பதற்கு ஒரு குழு அந்தந்த மாவட்டத்திற்கும், அந்தந்தத் தலை நகரத்திற்கும் அமைக்கிற முறையை இனிமேலாவது மேற்கொண்டால்தான் நிலைமையை ஓர் அளவுக்கு சமாளிக்க முடியும். எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் கேட்ட அளவுக்கு, விரும்புகிற அளவுக்கு இடங்கள் இருக்கின்றன, இருக்கும் என்ற உறுதிப்பாடு ஏற்படுகிற காலத்தில் இத்தகைய குழுவிற்கு அவசியம் இல்லை. அப்பொழுது மாணவர்கள் விரும்பியபடி கல்லூரிகளில் போய்ச் சேருவதற்கு

22nd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வழிவகை ஏற்படும். ஆனால் இப்பொழுது விரும்புகிறவர்கள் விரும்பும் வண்ணம் கல்லூரிகளில் சேர முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் ஒவ்வொரு விதமான முறையை வைத்துக்கொண்டு, அந்த முறையின் அடிப்படையில் மாணவர்களைத் தேர்ந்து எடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்று பொதுவாக ஒரு வரைமுறை வைத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவரவர்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட அத்தகைய வரைமுறைகளின் படி அவரவர்கள் நடக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. பலபேர் சிபாரிசு இல்லாதவர்கள் சிபாரிசு செய்ய முடியாதவர்கள் இடம் கிடைக்காத அளவுக்கு, அவர்கள் அதிக மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தாலும் இடம் கிடைக்காத அளவுக்கு தவிக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சென்னையில் கலைக்கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில், ஒரு குழு அமைத்து அதற்கு கனம் உறுப்பினர் திரு. ஹாஜா ஷெரிப் தலைவராக இருப்பதனால் சட்டமன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் கூட 10 நாட்களாக அவரைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிற அளவுக்குத்தான் நிலைமை இருந்து கொண்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஏதோ ஒருவர் கிடைத்திருக்கிற காரணத்தினாலே அந்த ஒருவர் மூலம் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்ற ஆர்வத்தில் அப்படி உறுப்பினர்கள் அலைந்து திரிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை உணர்ந்துகொண்டு, அதற்கு பயந்துகொண்டு அதிக நேரம் மன்றத்தில் தங்காமல், வெளியில் எழுந்து போகவேண்டிய சூழ்நிலைக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள். கலைக் கல்லூரிக்கு ஒரு குழு அமைத்திருப்பதன் காரணமாக இம்மாதிரி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அந்தந்தக் கல்லூரிகளில் 300 மார்க், 400 மார்க் வாங்கிய அப்படிப்பட்ட மாணவர்களைத்தான் எடுப்போம் என்று சொல்லி, அப்படிப்பட்ட அளவு மார்க்குகள் வாங்காத மாணவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மாணவர்களும், அவர்களின் பெற்றோர்களும் சென்னையிலே சுற்றிச் சுற்றி 10, 15 நாட்களாக அலைந்து திரிந்த வண்ணமாக இருக்கிறார்கள், ஏக்க வடிவில் காணப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் காத்துக் காத்து, கிடந்து கிடந்து, பல கல்லூரிகளில் அலைந்து திரிந்து, பல இடங்களில் சிபார்சு தேட வேண்டிய நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படக் காரணம், இருக்கிற இடங்கள் குறைவு, இடத்திற்காக விண்ணப்பம் செய்துகொண்டவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம். அதிக மார்க்குகள் வாங்குபவர்களை மட்டும் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற நிலை ஏற்படுமானால், பல குடும்பங்களில், பல இடங்களில், பரம்பரையாகப் படிக்காமல் இருக்கிற குடும்பங்களில், ஓரிருவர் படித்து, அவர்களுக்கு மார்க்கு குறைந்திருந்தாலும், 250, 260 மார்க்குகள் வாங்கியிருந்தாலும், அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில் சற்று சலுகை தந்தால்தான் அந்தக் குடும்பத்தினருக்கும், அவர்களை ஒட்டிய உற்றார் உறவினருக்கும் நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும். இதற்கென்று ஒரு தனிக் குழு அமைத்து, நிலைமைகளைப்

12-10
p.m.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd July 1964]

பரிசீலித்து, அதன் மூலம் கலைக்கல்லூரிகளுக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பை அடுத்த ஆண்டிலாவது மேற்கொள்வதற்கு அரசினர் முன்வருதல் வேண்டும்.

சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி நிலைமையில், சென்னை நகரத்தில் மக்கள் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. சென்னை மாநகர ஆட்சி மன்றம் புதியதாக 13 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறப்பதற்கு அனுமதி கோரி விண்ணப்பித்திருந்தும், 6 உயர்நிலைப் பள்ளிகள்தான் இந்த ஆண்டு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 13 உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அனுமதிக்கத்தக்க அளவுக்கு தேவையை உணர்கிறோம். இதை உணர்ந்து அரசினர் இந்தத் தேவையை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கீழ்ப்பாக்கத்திலே உள்ள நாட்டு மருத்துவக் கல்லூரியும், நாட்டு மருத்துவ மனையும் அகற்றப்படுகிற பிரச்சனை மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. கீழ்ப்பாக்கத்தில் இருக்கிற நாட்டு மருத்துவ மனையையும், கல்லூரியையும் சூட்டுலத்திற்கு அகற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அலோபதி மருத்துவ முறைதான் நாட்டில் எங்கும் இருந்துகொண்டு வருகிறது என்றாலும், அதைப் பயன்படுத்தி அதன் மூலமாக மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கும் முயற்சியைத் தான் அரசினர் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும், நாட்டிலே இருக்கிற நோய்கள் முழுவதும் அலோபதி முறையினால் தீர்க்கப்படவில்லை. நாட்டு மருத்துவ முறையின் மூலம் தீர்க்கப்படும் நோய்களையும், நாட்டு மருத்துவ முறையினால் தீர்க்கப்பட்டுள்ள நோயாளிகளின் எண்ணிக்கையையும் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிற பொழுது, நாட்டிலேயிருக்கிற மொத்த அளவிலே பார்க்கும் பொழுது, நாட்டு மருத்துவ முறையும் இருந்து தீரவேண்டும் என்ற நிலைமை புலப்படும். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில், பல்வேறு அலோபதி மருத்துவ மனைகளும் கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மாநிலத்திற்கே அது தலைநகரமாக இருக்கிற இடம். ஒரு நான் பஸ்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த நேரத்திலே கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபொழுது இங்கே இருக்கிற நாட்டு மருத்துவ மனைக்கு பஸ் போக்கு வரத்து இல்லாமல் மக்கள் சென்று வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் இருந்த அந்த நாளிலே, 650 பேர்கள் அங்கு வந்து வைத்தியம் செய்து போய்க் கொண்டிருந்த நிலை இருந்திருக்கிறது. சென்னையிலே ஒரு நாட்டு மருத்துவ மனைக்கு, அதிலும் குறிப்பாக ஒரு மாவட்டத்தின் தலைநகராக மட்டுமல்லாமல் மாநிலத்தின் தலைநகராக இருக்கிற சென்னையில் இடமுண்டு. அதற்குத் தேவையும் இருக்கிறது, அது நியாயமும் கூட. அதன் மூலமாகத்தான் அந்த முறையில் வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு வசதிகள் ஏற்படுத்த முடியும். சென்னை நகரிலுள்ள அத்தனை பேரும் பெரிய மருத்துவ மனைக்குச் சென்று அங்கே இடம் பெறுவது கூடினதாக இருக்கிறது. அலோபதி மருத்துவ முறையில்தான் தங்களுடைய

22nd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நோயைத் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பாதவர்கள், மருந்துகள் வாங்க வசதியற்றவர்கள் நாட்டு மருத்துவ முறையை விரும்புகிற அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். நாட்டு மருத்துவ முறைக்கும் பெரிய அளவில் நோயாளிகள் வருகிறார்கள் என்ற நிலைமை இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவே சென்னை மாநகரம் ஒரு நாட்டு மருத்துவ மனையைத் தாங்கும். சென்னை மாநிலத்தின் தலைநகரில் இயங்கி வருகிற ஒரு மருத்துவ மனையை அகற்று வதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை. அந்தக் கல்லூரியையும், மனையையும் இங்கே வைத்து அதன் மூலம் நாட்டு மருத்துவ முறையிலே பயின்று வருகிறவர்களை எதிர்காலத்தில் கிராமப் புறங்களுக்கு அனுப்புவதன் மூலம் நாட்டு மருத்துவ முறையில் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். குற்றாலத்தில் மருத்துவ மனையையும், கல்லூரியையும் அமைப்பதிலே தவறில்லை. ஆனால் சென்னை மாநகரில் இருக்கிற மருத்துவ மனையையும் கல்லூரியையும் அங்கு அகற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை. அவற்றை சென்னை மாநகரத்திலேயே நிலை நிறுத்தவதற்கு அரசினர் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister requires half an hour for reply. I would therefore request the hon. the Leader of the Opposition to finish his speech as early as possible.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இலவசக் கல்வி முறையை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து தனியார் நடத்துகிற அத்தகைய பள்ளிகளுக்கு மான்யம் கொடுப்பதன் மூலமாக பள்ளிகள் நடப்பதற்கு இப்பொழுது வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலமாக ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் குறைக்கப்படுகிற பல அவல நிலைமைகள் தனியார் நடத்துகிற பள்ளிகளில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அத்தகைய நிலைமைகளை அரசினரின் கவனத்திற்கு ஆசிரியர்களின் சங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. எடுத்துக்காட்டிற்காக, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவல்லிக்கேணியில் கெல்லட் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற அத்தகைய நிலைமைகளை விளக்கிக் காட்டுவதன் மூலம், அந்த நிலைமைகளை சீர்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் தனியார் நடத்துகின்ற பள்ளி என்ற வகையிலே அங்கு ஒரு ஆசிரியர் ரூ. 200 சம்பளமும், ரூ. 30 படியும் ஏற்கனவே வாங்கிக் கொண்டிருந்தால், இப்பொழுது ரூபாய் 150 சம்பளமும், ரூபாய் 30 படியும் வாங்குகிற அளவுக்கு ரூபாய் 50 குறைக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. மற்றொரு ஆசிரியர் ரூபாய் 160 சம்பளமும், ரூபாய் 30 படியும் ஏற்கெனவே வாங்கிக்கொண்டு இருந்தால் இப்பொழுது 145 ரூபாய் சம்பளமும், ரூபாய் 15 படியும் அதாவது மொத்தத்தில் ரூபாய் 30 குறைந்து ரூபாய் 160 வாங்கக்கூடிய கட்டத்திற்கு அளாக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதே போல் ரூபாய் 140 சம்பளமும் படியும் வாங்கினவர், இப்பொழுது ரூபாய் 102-ம் படியும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [22nd July 1964]

வாங்குகிற கட்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். ரூபாய் 230 சம்பளமும், ரூபாய் 30 படியும் வாங்கிக் கொண்டு இருந்த மற்றொரு ஆசிரியர் 155 சம்பளமும், ரூபாய் 30 படியும் வாங்க வேண்டிய கட்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார். சாதாரண வேலைக் காரர்களை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட, ரூபாய் 55 சம்பளமும், ரூபாய் 15 படியும் வாங்கினவர்கள் இப்பொழுது ரூபாய் 15 சம்பளமும், ரூபாய் 40 படியும் ஆக மொத்தம் ரூபாய் 55 வாங்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ரூபாய் 70 வாங்கி குடும்பம் நடத்தி வந்த வேலைக்காரர் இப்பொழுது ரூபாய் 55 வாங்கி வாழ்க்கை நடத்த வேண்டிய கட்டத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டு இருக்கிறார். இனிமேல் எடுக்கின்ற ஆசிரியர்களை அரசாங்கம் வகுத்து தந்திருக்கிற சம்பள விகிதத்திலே எடுக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கிற ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில் சிறிது அளவு கூட குறையாத அளவுக்கு அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருந்த சம்பளத்தையும் படியையும், நீடித்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அரசாங்கமே மானியமாகத் தந்தாலும் சரி, பொருளாதார வசதி பெற்று இருக்கக்கூடிய தனியார் பள்ளி களின் நிர்வாகத்தினரும், அரசினரும் முயன்று அவர்களுக்கு கிடைத்து வந்த சம்பளத்தில் ஒரு ரூபாய் கூட குறையாத அளவுக்கு நடைமுறையில் அவர்கள் சம்பளம் பெறும்படி முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

உணவுப்பிரச்சனையைப் பற்றி பலர் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகளை காலாகாலத்தில் எடுத்துக் கொண்டிருந்தால் இந்தமாதிரி நிலைமை வந்திருக்காது. தூம்பை விட்டு, வாலைப் பிடிக்கிற மாதிரி விலைவாசிகள் ஏறிய உடனேயே அந்தந்த கட்டத்தில் அரசினர் தங்களுக்குள்ள அதிகாரங்களை உபயோகித்து இதைத் தடுத்து நிறுத்தாததன் காரணமாக இன்றைக்கு விலைவாசிகள் உயர்ந்து இந்திய அரசினரும், மாநில அரசினரும் சேர்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளை எடுத்திருந்தாலும் கூட திருப்தி அடையக்கூடிய அளவுக்கு அதத்தை முயற்சிகள் இல்லை. உணவுப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொல்லும்போதும், விலைவாசிகளை தடுத்து நிறுத்தாததன் காரணமாக இன்று அன்றாடக் கூலிகளும், வாரக்கூலி வாங்குகிறவர்களும் மாதச்சம்பளம் பெறுகிறவர்களும், நடுத்தர வகுப்பினரும், கீழ்த்தர வகுப்பினரும், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமைகள் மிகமிக பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை சரிப் படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயல் வேண்டும்.

விற்பனை வரியைப்பற்றி இந்த மன்றத்தில் உள்ள பல உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவுக்கு பதுக்கல்கள் இருப்பதன் காரணமாக, பொது விவாதத்தின் போதே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று வாக்குறுதி

22nd July 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அளித்தார்கள். அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்குகள், வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இது மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்ற அவ்வில் இருக்கிறது. மேலும் இந்த நடவடிக்கைகள் தீவிரமாக்கப்பட வேண்டும். சட்டம் முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் முயற்சிகள் பாராட்டத்தக்க முறையிலே அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றை மேலும் தீவிரமாக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லஞ்ச ஒழிப்புக்கான நடவடிக்கைகளை மேலும் தீவிரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு பர்மா அகதிகள் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் நிவாரணம் அளிக்கும் வகையிலே அரசினர் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களையும், வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி மன்ற உறுப்பினர்கள் தந்து இருக்கிற கருத்துக்களையும் மனதிலே கொண்டு, அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு அமைச்சர்களும், அமைச்சர் அவையும் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக்கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடந்த போது கனம் அங்கத்தினர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பதில் சொல்லுகிறபோது அந்த அங்கத்தினர்கள் இங்கே இருந்தால் இன்னும் உற்சாகமாக பதில் சொல்ல முடியும். ஏதோ பேசி விட்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொன்னால் பதில் சொல்லுவதிலும் கூட உற்சாகம் போய் விடுகிறது. குறிப்பாக ஓர் இரண்டு விஷயங்களை நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் சண்முகம் பேசுகிறபோது, இந்த அறிக்கையிலே சரிக்கட்டப்படும், சரிக்கட்டப்படும் என்று போட்டிருக்கிறதே, கலோக்கியல் முறையிலே சொல்லுகிற மாதிரி சர்க்கார் பண்ணுகிறார்களோ என்று கேட்டார்கள். நம்முடைய விதிகளை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் எல்லோரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். தெரிந்து கொண்டால்தான் நிலைமை என்ன என்பது புரியும். நம்முடைய நிதி விதிகளின் படி ஆண்டு தோறும் ரூபாய் 30,000 செலவழிக்கிற இனங்களுக்கும் “நான்-ரெகரிங் எக்ஸ்பென்டிசர்”, மொத்த மூலதனமாக ரூபாய் 1 லட்சம் செலவழிக்கிற இனங்களுக்கும் அவ்வப்போது சட்டசபையிலே வந்து மானியக்கோரிக்கை மூலமாக அனுமதி பெற வேண்டும்.

பட்ஜெட் தயாரிக்கும்போது ஒட்டு மொத்தமாக சில இனங்களுக்குப் போட்டு விடுகிறோம். உதாரணமாக மைனர் இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒரு கோடி, இரண்டு கோடி என்று போட்டு விடுவோம். அதே மைனர் இர்ரிகேஷன் ஸ்கீமிலே ஆண்டுதோறும் ரூ. 30 ஆயிரத்திற்கு மேல், மூலதனம் ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் ஆகிறது என்றால், அது உபரி மானியக்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [22nd July 1964]

கோரிக்கையாக வைத்து மானியமாகப் பெற வேண்டும். முதலிலே பட்ஜெட்டிலே ஒட்டு மொத்தமாகப் போட்ட தொகைக்குள்ளாகவே அதைச் சரிக்கட்ட முடியும் என்று எழுதியிருக்கிறது. அதில் தவறு கிடையாது. அதுதான் சட்டசபைக்கு நிதி விஷயங்களிலே நல்ல கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும் என்று செய்யப்பட்ட முறை; அந்த முறைப்படி பொதுவாக என்னென்ன ஒதுக்கீடுகள் செய்கிறோமோ, அவற்றைத் தனித்தனியாக அந்தந்த இனத்திற்கு செலவழிக்க அனுமதி கோருகிறோம். அதே போலத் தான் இப்பொழுது கூட்டுறவு மில்கள் வைக்கிறோம். மொத்தமாக கூட்டுறவுத் துறைக்கு என்று மானியம் கோருகிறோம். பின்னால், தனி மில்களுக்கு 5 லட்சம், 10 லட்சம், இன்னின்ன மில்களுக்கு இவ்வளவு இவ்வளவு என்று கேட்கிறோம். ஆகவே தான் இது ஒட்டு மொத்தமாக ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட இனத்திலிருந்து சரிக் கட்டப்படும் என்று சொல்லப் படுகிறது.

இரண்டாவது ஒரு புகார் மீண்டு அனந்தநாயகி சொன்னார்கள். ஸரண்டர் எல்லாவற்றையும் முன்னமேயே சொல்லி விட்டால், அதை வேறு இனங்களுக்குச் செலவழிக்க உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதைக் குறித்து விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது உதாரணமாக எலக்ட்ரிசிட்டி போர்டுக்கு ரூ. 10 கோடி என்று ஒதுக்கி இருக்கிறோம்; பப்ளிக் ஹெல்த் துறைக்கு 6 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறோம். ஆனால் பப்ளிக் ஹெல்திலே நமக்குப் போதுமான சாதனங்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆஸ்பத்திரிக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய இயலவில்லை என்றால், பல்வேறு வகைகளில் அந்த ஆறு கோடியைச் செலவழிக்க முடியாமல் போகிறது என்றால், ஆண்டு நடப்பிலே அது தெரிந்து விடும். அப்பொழுது அதிலிருந்து வேறு துறைக்கு இரண்டு கோடியை எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். விரிவடைந்து வரும் எலக்ட்ரிசிட்டிக்கு அதிகமாக செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அதற்கு மாற்றிக் கொடுக்கிறோம். அந்த இரண்டு கோடியை கொடுக்கும் போது, சட்டசபைக்கு வந்து எலக்ட்ரிசிட்டிக்கு 2 கோடி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று மானியக் கோரிக்கை கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் பப்ளிக் ஹெல்த்தில் ஆறு கோடியை நாலு கோடியாகக் குறைக்க, சபைக்கு வரவேண்டியதில்லை; ஆண்டு இறுதியில் கணக்குக் கொடுக்கும் போது, கொடுத்த ஆறு கோடியில் நாலு கோடிக்குத்தான் கணக்கு வரும். அதிகப்படியான இரண்டு கோடியை ஏற்கனவே எடுத்துச் செலவழித்தாகி விட்டது. எலக்ட்ரிசிட்டிக்கு ரூ. 10 கோடி என்றது ரூ. 12 கோடி என்றாகி விட்டது. அந்த அதிகப்படியான இரண்டு கோடிக்கு மானியக் கோரிக்கை வைத்து வாங்குகிறோம். ஆனால் அப்படி மானியம் கோரும்போது, எந்த இனத்திலிருந்து எடுக்கிறோம் என்று சொல்வதில்லை. வருஷ இறுதியில் இன்ன இனத்தில் குறைவு என்று காட்டுகிறோம். அப்படிச் செய்யாமல், முதலிலேயே எலக்ட்ரிசிட்டிக்கு அதிகம் 2 கோடி, பப்ளிக் ஹெல்த்தில் சரண்டர் 2 கோடி என்று சொன்னால், மொத்தம் 10 ப்ளஸ் 2 ப்ளஸ் 2 ஆக 14, பப்ளிக் ஹெல்த்தின் பாகம் 4 கோடி ஆக மொத்தம் 18 கோடி என்று ஆகிவிடும். அத்தனைக்கு நிதி கிடையாது. அதனால்தான்

22nd July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

சொல்லுகிறேன். இந்த முறையைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும், என்று மானியத்தொகை உபரியாக இருக்கும்போது அதை சரண்டராக காண்பிக்கிறோம். சரண்டர் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால் அது முதலிலேயே வேறு துறைக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். அதைத் தனித்தனியாக இன்னின்ன துறைக்கு மாற்றப்பட்டது என்று காட்டுவது இல்லை. (திருமதி அனந்தநாயகி எழுந்தார்) It is not necessary to discuss it further.

(திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் எழுந்தார்). நேரம் இல்லை. இப்பொழுது ஒரு மணிக்கு கில்லடின் வந்து விடும். திரு. கணேசன் அவர்கள் எவ்வளவோ பாடம் படித்தார்கள். நானும் படிக்க வேண்டாமா? கொஞ்சம் இடம் கொடுங்கள். இப்பொழுது இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. இரண்டு மூன்றைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுகிறேன். டயம் இல்லாத காரணத்தால்.

விற்பனை வரி வாய்ப்புகளை கண்டு பிடிக்க எடுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு பாராட்டுதல் தெரிவித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சட்டப்படி நியாயமாக எடுக்கப்படும் முயற்சிகளுக்கு சபையில் ஆதரவு கொடுப்போமேயானால், வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். யாரோ பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு சட்டசபையிலே ஆதரவு கொடுக்காவிட்டால் இந்தத் துறையில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கும் மனக் குறைவு ஏற்பட்டு, பலக்குறைவும் ஏற்படும். ஆகவே தான் அடிக்கடி இந்த விற்பனை வரி இலாகா சம்பந்தமாக பேசும்போது சொல்கிறேன், பாக்கி வர வேண்டிய தொகைகளை எல்லாம் வசூல் செய்து விட்டால் நம்முடைய நான்காவது திட்டத்துக்கு புது வரி போட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது என்று. சட்டசபையிலே மூட்டிரம் அல்ல, வர்த்தகர்கள் உடைய கூட்டத்திலே அவர்கள் கூட்டத்திற்கு சென்று இருந்தபோது அந்த வகையில் அவர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் அமைத்தது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. டைரக்டர் ஆப் விஜிலென்ஸ் இந்த வரியை ஏய்ப்பதை கண்டு பிடிக்க முடியாது. வரி வசூல் செய்யும் இலாகாவினர்தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காகத்தான் ரெவின்யூ போர்டில், வரி இலாகாவில் அனுபவம் உள்ள ஒருவரை கமிஷனராக வைத்திருக்கிறோம். அவர்கள் வரியை ஏய்ப்பவர்களை கண்டு பிடித்துக் கொடுத்தால் விஜிலென்ஸ் டைரக்டர் தவறு செய்தவரை பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்க உதவுவார்கள். ஆனால் வரி ஏய்க்கிறவரை கண்டு பிடிப்பது விற்பனை வரி இலாகா தான் செய்ய வேண்டும். இந்தமாதிரி யார் தவறு செய்தாலும் அவரைப் பிடிக்க முயற்சி செய்கிறோம். வர்த்தகர்கள் ஆனாலும் சரி, 'அதிகாரிகள் ஆனாலும் சரி, இவர்களிடம் எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். குற்றம் உள்ளவர்களை கண்டு பிடிக்க எல்லா முயற்சிகளும் செய்யப்படும். ஆனால் இந்த வேலையை முதலிலே கமிஷனர் தான், ஏமாற்றுகிறதை, குற்றங்கள் செய்கிறவர்களை விஜிலென்ஸ் இலாகாவிற்கு சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இந்த இரண்டு இலாகா பணியையும் சேர்த்து வைக்க இயலவில்லை.

[திரு ஆர். வெங்கட்டராமன்] [22nd July 1964]

திரு. அரங்கண்ணல் ஹவுசிங் போர்ட் ரிபோர்ட்டை வைக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு மோஷன் கூட கொடுத்தார்கள். 1960-ல் தான் இந்த ஹவுசிங் போர்ட் அமைக்கப்பட்டது. முதல் வருஷக்கணக்கை தயார் செய்து ஆடிட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தணிக்கை செய்து அனுப்பினார்கள். அந்த ரிபோர்ட்டு 300 பக்கம் கொண்டதாக இருந்தது. ஆடிட்டர் களுடைய முறைப்படி இதிலே சிறுசிறு தவறுகள், மாற்றங்கள்கூட சொல்லப்பட்டிருந்தன. ரூலைப் பின்பற்றுது முதலிய சிறிய தவறுகளும் மற்ற எல்லாவற்றையும் இதில் ஏராளமாக போட்டிருந்தது. அதை ஆடிட்டருக்கே அனுப்பி, “நீங்கள் சம்மரைஸ் செய்து, முக்கியமான தவறுகள் எவை எவை என்று தோன்றுகிறதோ அவற்றை குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தால் பிரசுரம் செய்கிறோம்” என்று எழுதி அனுப்பினோம். அவர்கள் அந்த முறையில் ஒரு ரிபோர்ட்டை தயாரித்து அனுப்பினார்கள். அது வரையில் எனக்கு விஷயம் தெரியாது. ரிப்போர்ட்டை சட்டசபை முன் வைக்கலாமா என்று ஃபைலை சர்க்குலேட் செய்தபொழுது சட்டத்தைப் பார்த்தேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வைக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த ரிப்போர்ட் அப்படி ஆடிட் ரிப்போர்ட் ஆகுமா என்ற சந்தேகம் எழுந்தது. முழு ரிபோர்ட்டையுமே அச்சடித்துக் கொடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறேன். இதனால் ஏற்பட்டது 3 மாத கால தாமதம். அதற்கு மேல் இல்லை. இது தவிர்க்க முடியாதது. நடைமுறையிலே காலதாமதம் ஆகக்கூடிய சில அம்சங்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாக இருக்கின்றன. காரணம் என்ன? ரிப்போர்ட்டை தயார் செய்கிறவர்கள் கொஞ்சம் தீவிரமாக பரிசீலனை செய்து தயார் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது.

போலீஸ் கமிஷனர் பற்றிச் சொன்னார்கள். கமிஷனராக இருக்கிறவர்கள் அவர்களே மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவும், இருப்பது தவறாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இது பல முறை இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட விஷயம். கமிஷனருக்கு ஜூடிசியல் அதிகாரம் எதுவும் கொடுக்கவில்லை. லா அண்ட் ஆர்டரை மெயின்டென் செய்ய அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அதிகாரப்படி அவர் ஒருவரை அரஸ்ட் செய்யவும், ரிமாண்டில் வைக்கவும் 144, 41 போன்ற பிரிவுகளின்கீழ் நடவடிக்கை எடுக்க, சிறில காரியங்கள் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் லா அண்ட் ஆர்டரை சரியாக வைக்க வேண்டும் என்று இந்த முறையை நம்புகிறார்கள்.

‘பர்மா எவாக்விஸ்ஸைப்பற்றி என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது’? என்று இங்கே கேட்கப்பட்டது. நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் இதுபற்றி விவாதித்தோம். பொற்கொல்லர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகைகள்—வியாபாரம் செய்வதற்குக் கடன், தொழில் செய்வதற்குக் கடன்—அளிக்கப்படுகின்றனவோ, அந்தவிதமான சலுகைகளை பர்மா எவாக்விஸ்ஸுக்கும் செய்வது தான் உசிதம் என்று நாங்கள் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். கிழக்கு பாகிஸ்தான் அகதிகளுக்கு வீடு கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்கு ஷெட்

22nd July 1964] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், பர்மாவிலிருந்து வருகிற வர்களுக்கு ஷேட் போட்டுக் கொடுத்துப் பிரயோஜனம் இல்லை. அவர்கள் வந்தவுடனே, ஒரு சிறு தொழில் ஆரம்பிக்கவோ, ஒரு சிறு கடை வைத்து நடத்தவோ அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கடை வைக்க ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்தோம். பொற்கொல்லர்களுக்கு தொழில் நடத்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தோம். அந்த விதமான வசதிகள் பர்மா எவாக்விஸ்ஸுக்குச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காருடன் விவாதம் செய்து, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தாற்போல், காலேஜ் அட்மிஷன் பற்றிக் குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டது. இம்முறை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் சற்றேறக்குறைய 69,000 பிள்ளைகள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பரிட்சையில் பாஸ் செய்தார்கள். அக்டோபர் பரிட்சையில் தேறியவர்களின் எண்ணிக்கையையும் சேர்த்து இந்த 69,000 பிள்ளைகளில் 32,000 பிள்ளைகளுக்குக் கல்லூரிகளில் இடம் கிடைப்பதற்கான வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வசதி போதுமா என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த 69,000 பிள்ளைகளில், பத்து பதினைந்தாயிரம் பேர்கள் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூல்ஸ், பாலிடெக்னிக்ஸ் போன்ற பள்ளிகளில் சேர்ந்துவிட முடியும். பாக்கியிருக்கும் 54,000 பிள்ளைகளில் 32,000 பிள்ளைகளுக்குக் கல்லூரிகளில் இடத் திற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கல்லூரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை நடப்பு ஆண்டில் அதிகம். இந்த ஓரண்டில் நெருக்கடி நிலை வந்திருக்கிறது என்பதை வைத்து ஓரண்டுக்காகப் புதிதாகக் கல்லூரி வைக்க முடியாது.

‘ஷிப்ட் முறையில் கல்லூரியை நடத்தலாம்’ என்கிற ஒரு யோசனையும் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. சர்க்காரே செய்யக் கூடியதாக இருந்தால் ஓரளவு நாங்களை கூட ஏதாவது முயற்சி செய்திருப்போம். ஆனால், இதற்குப் பல ஸ்தாபனங்களினுடைய அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது. யார் யாருக்கு இதில் பொறுப்பு இருக்கிறதோ அவர்களெல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிற காரணத்தால், அவர்களுடைய சம்மதத்தையெல்லாம் பெற்று இந்த ஆண்டில் அவ்வாறு செய்வதற்கு வழி இல்லாமல் போய் விட்டது. மேலும், அதைப்பற்றிப் பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. (கனம் அங்கத்தினர் திரு. டாக்டர் பா. நடராஜன் எழுந்தார்.) அதைப் பற்றிய கருத்து பலவிதமாக இருக்கிறது. அதுவும் முடிவுக்கு வரவேண்டும். ‘ஷிப்டி முறையே தவறு’ என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ‘ஷிப்ட் முறையினால் கல்லியின் தரம் குறைந்து போய்விடும்’ என்றும் சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அரசாங்கம் என்ன நினைக்கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அரசாங்கம் இன்னும் ஒன்றும் நினைக்கவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட எல்லோருடைய சம்மதத்தையும் கேட்டுத் தான் ஏதாவது செய்ய வேண்டும். ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாண

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [22nd July 1961]

சுந்தரம் அவர்கள் தாம் முடிவுக்கு வந்து அதற்கு ஆர்க்கு மென்டைக் கண்டு பிடிக்கிறார். ஆனால், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆர்க்குமென்டைக் கேட்டு, அதன் பிறகுதான் முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

இப்படிப் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அபிப்பிராயங்களைக் கேட்டு முடிவு செய்வதென்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியம் அல்ல. ஏதாவது ஒன்றைச் செய்வதன் மூலமாகக் கல்வியின் தரம் கெட்டு விட்டது என்ற நிலை வரக் கூடாது. சில பிள்ளைகளுக்குக் கல்லூரியில் இடம் கிடைக்காமல் போவதனால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தைவிட, இந்தக் கல்வியின் தரம் குறைவதால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். அதனால் ஆலோசனை செய்து தான் இதில் ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும்.

புத்தகம் பிரசுரம் பண்ணும் விஷயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கணேசன் அவர்கள், பாருங்கள், ஏழாவது பாடத்தில் இப்படி இருக்கிறது. ஐந்தாவது பாடத்தில் இப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே நான் புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அதிலே ஆறாவது பாடத்தையும் பாருங்கள். எட்டாவது பாடத்தையும் பாருங்கள். ஏதோ ஒரு பாடப் புத்தகத்தில் ஒரு பாடத்தில் ஒரு வாக்கியம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதற்காகப் புத்தகத்தையே 'கன்டெம்' பண்ணுவது நியாயம் அல்ல. அதை நான் படித்துக் காண்பிக்கிறேன். நான்காவது பாடப் புத்தகத்தில் ஆறாவது பாடத்தில்

"This is our house. It is 8 o'clock. We are sitting on the floor".

என்கிற வாக்கியங்கள் சிறியனவாக இருக்கின்றன. பதினேந்தாவது பாடத்தில்

"Is this piece of chalk white or black?"

என்ற வாக்கியம் வருகிறது. வித்தியாசத்தைப் பார்க்கலாம். ஒரு பாடத்தை வைத்து, எல்லாமே தவறாக இருக்கிறது என்ற முறையில் சட்டசபையில் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்று நான் கேட்கிறேன். புத்தகம் போடுகிறார்கள். பாடப் புத்தகத்திலே ஏதாவது ஓரிடத்தில் ஒரு வாக்கியம் ஒரு வகையாக இருக்கலாம். ஏழாவது பாடத்தைப் படித்துப் பார்த்தால், அவர் சொன்ன வாக்கியத்தைத் தவிர, மற்றவையெல்லாம் லிம்பஸ் சென்டன்ஸஸ் ஆகத்தான் இருக்கின்றன.

"This basket is small, what is in it? Bangles, ribbons, pins. This basket is big; there are flowers, mangoes, etc."

புத்தகத்தை வெளியிடுவது பற்றி அவருக்குச் சில குறை இருக்கலாம். சர்க்காரே புத்தகம் வெளியிடுகிறார்கள் என்றுகூடக் குறை இருக்கலாம். (சிரிப்பு)

22nd July 1964]

திரு. சா. கணேசன் : ஆன் எ பாய்ண்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்பன்டீயர்ஷன். குறை இருக்கிறதா என்று தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, குறை குறைவாக இருக்கிறதா, கூடுதலாக இருக்கிறதா என்பது கேள்வி அல்ல. நான் எந்தக் காலத்திலும் புத்தக வியாபாரியாக இருக்கவில்லை. எந்தப் புத்தக வியாபார ஸ்தாபனத்திலும் எனக்குத் தொடர்பு இல்லை.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஆகையால், இந்த விதமாக ஏதோ ஓரிடத்தில் இருக்கக்கூடிய பிழையையோ தவறையோ வைத்து, 'எல்லாம் தவறு' என்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் புத்தகத்தில் முதலில் பெரிய டைப்பிலும், பின்னால் சின்ன டைப்பிலும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகவும் அவர்கள் சொன்னார்கள். பெரிய டைப் போடுவதையும் சின்ன டைப் போடுவதையும் தவறாக எடுத்துச் சொல்வதும் அவ்வளவு பொருத்தமல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், விவசாயம் சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்ட பலவித கருத்துக்களுக்குச் சர்க்கார் நன்றியுடையதாக இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், இந்த உணவுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க எத்தனைதான் முயற்சி செய்தாலும், நம் நாட்டில் அது கட்டுக் கடங்காமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். உணவுப் பிரச்சனை எப்படிக் கட்டுக் கடங்காமல் போகிறது என்பதைப்பற்றி பல மாறுபட்ட அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. சிலர் நினைக்கிறார்கள்: 'இதை வியாபாரிகள்தான் பதுக்கல் செய்கிறார்கள், அதன் காரணமாக விலை கட்டுப்பாட்டுக்கு வரவில்லை, அதனால் அதைக் கட்டுப்படுத்த ஏதாவது செய்ய வேண்டும்' என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது, 'ஏன் இதைச் சர்க்காரே விலை கொடுத்து வாங்கி விநியோகம் செய்யக் கூடாது? என்று கேட்டார்கள். நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் நாம் சற்று ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சர்க்கார் இதைக் கொள்முதல் செய்வதென்று சொன்னால், ஈர நெல் கொடுப்பார்கள், பலவிதமான ரக நெல் கொடுப்பார்கள், ஈரமாக இருக்கிற நெல்லை வாங்கவில்லையென்றால், 'சர்க்காரும் வாங்க மாட்டேன்' என்கிறது, தனியாரையும் வாங்க விடமாட்டேன் என்கிறது' என்று குறை சொல்வார்கள். வாங்கி அதை ஸ்டோர் செய்து வைத்து டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் செய்வதிலே இருக்கும் நடைமுறைப் பிரச்சனைகள், கஷ்டங்கள் எவ்வளவு என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அதற்காக நாம் என்ன நினைக்கிறோம் என்றால், வியாபாரத்தை ரெகுலேட் செய்து, விதிகளைப் போட்டுக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமாக, யாரும் ஸ்டாக் அதிகமாகச் சேமித்து வைத்து செயற்கைப் பற்றுக் குறையை (ஆர்டிஃபிஷியல் ஸ்கேர்ஸிடி) ஏற்படுத்தாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். 'இப்பொழுது எதற்காக உணவு சம்பந்தமான அதிகாரிகள் எல்லாம் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் என்ன கணக்கைப் பார்ப்பார்கள்?'

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [22nd July 1964]

என்றெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. நாம் வகுக்க இருக்கிற பல விதங்களில், எவ்வளவு வாங்கப்பட்டிருக்கிறது, ஸ்டாக் எப்படி இருக்கிறது, எப்படி விற்பனையாக, யாருக்கு விற்பனையாக என்றெல்லாம் கணக்குக் கேட்க இருக்கிறோம். அப்பொழுது தான் வாங்கின நெல், அரிசி சரியான முறையில் நெருக்கடி ஏற்படுகிற இடத்தில் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதா என்பதை நாம் பின் தொடர்ந்து சென்று பார்க்க முடியும். அவ்வாறு பார்ப்பதன் மூலமாக ஓரளவு இந்தப் பிரச்சனையை நாம் சமாளிக்க முடியுமா என்று கவனம் செலுத்துகிறோம். சமீபத்தில் டில்லியில் நடந்த முதல் அமைச்சர்கள், உணவு அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் இந்தப் பிரச்சனை விவாதிக்கப்பட்டது. மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள், 'இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கின்றோம், எந்த எந்த ராஜ்யங்களில் இன்றைக்கு நியாயவிலைக் கடைகள் இருக்கின்றனவோ அந்த நியாயவிலைக் கடைகளுக்கு நாம் இறக்குமதி செய்த பண்டங்களை விநியோகம் செய்கின்றோம்' என்று திட்டவாட்டமாக உறுதி கொடுத்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல. கையிலிருக்கும் ஸ்டாக் எங்கெங்கு தேவைப்படுகிறதோ அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக நாம் ஸ்டாக்கை ரிலீஸ் செய்து அந்தப் பிரச்சனையை ஒரு கட்டுக்குள் அடங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவும் சொன்னார்கள். அடுத்த விவாதம் செய்கின்றபோது விவசாயிக்கு உகந்த விலையும், வாங்கி உட்கொள்கிறவர்களுக்கு (கன்ஸ்யூமர்ஸ்) ஒரு விலையும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்; அவ்வாறு நிர்ணயம் செய்கின்றபோது இடையிலே இருக்கும் செலவுகள் அதிகரிக் காமல், அந்தச் செலவுகள் ஓரளவுக்கு மேல் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர்கள் யோசனை சொன்னார்கள்.

1-00
p.m.

It being 1 o'clock, Mr. Deputy Speaker proceeded, pursuant to the rules, successively to put forthwith the questions on the Demands notice of which had been given by the Government.

VIII—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR 1964-65

DEMAND NO. III—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND
DUTIES —ADMINISTRATION.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 16,12,600 under Demand No. III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND NO VI—STATE LEGISLATURE.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,05,900 under Demand No. VI—State Legislature ”.